

รายงานการวิจัย

การศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

A Study of Language Proficiency, Language Usage Problems and Language Needs
among First Year Students of Rajamangkala University of Technology Krungthep

คณะผู้วิจัย

นางสาววิภาดา สุทธิโรจน์ หัวหน้าโครงการ

นางสาวพัศภ์ชญา พานพิชัยทวี ผู้ร่วมวิจัย

โครงการวิจัยทุนสนับสนุนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

งบประมาณเงินรายได้ ปี พ.ศ. 2562

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ ปีงบประมาณ พ.ศ.2562 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณาจารย์และบุคลากรคณะศิลปศาสตร์

บทคัดย่อ

ประเทศไทยในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษได้รับการจัดให้อยู่ในสถานะภาษาต่างประเทศหลัก กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การส่งเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการ ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อหาแนวทางที่จะสามารถนำไปพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ผู้วิจัยเลือก กลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ งานวิจัยนี้ทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาความต้องการและ ปัญหาอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายเพื่อศึกษาเพิ่มเติม เกี่ยวเนื่องหัวข้อความต้องการและปัญหาอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ผลการศึกษา พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีปัญหากับทั้ง 4 ทักษะ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาด้านทักษะการเขียนสูงที่สุด โดยประสบปัญหามากที่สุด ในเรื่องไวยากรณ์ ในขณะที่ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษที่พบจากการวิเคราะห์แบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการทั้ง 4 ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในระดับปานกลาง โดยมีความ ต้องการด้านทักษะการอ่านสูงที่สุด โดยผู้วิจัยหวังว่าผลวิจัยนี้สามารถเป็นประโยชน์ในการวางแผนการจัดการ เรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มรายวิชาศึกษาทั่วไปในอนาคตได้

คำสำคัญ: ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ, ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษ, ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ

Abstract

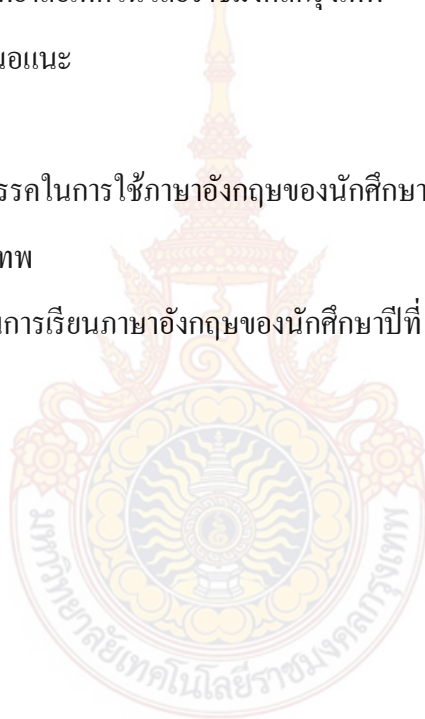
At present, English is categorized as a primary foreign language in Thailand. The Ministry of Education has a policy to improve the quality of education and develop the potential of learners, especially the development of English language competency and proficiency. This research aims to study the language proficiency, language usage problems and language needs in order to develop the process of teaching and learning English in Thai classroom context and to provide effective and suitable instructions for the ability and level of the learners. First year undergraduate students in the regular program, Rajamangala University of Technology Krungthep were participants. Based on the quantitative and qualitative approaches, questionnaires were conducted in order to investigate the language proficiency, language usage problems and language needs. Moreover, interviews were conducted for in-depth discussion of this research in higher education institute. The result showed that both language problems and language needs for 4 core English skills, which are listening, speaking, reading and writing skill are at moderate level. Among these 4 skills, writing skill earns the highest score for language problem. Participants mentioned the most difficult part of writing proficiency is grammar. While the participants' highest need is reading skill. The researchers believe that the outcome of this study can be beneficial in planning English language teaching of general education courses in the future.

Keywords: Language Proficiency, Language Usage Problems, Language Needs

สารบัญ

รายการ	หน้า
บทคัดย่อ	3
Abstract	4
บทที่ 1 บทนำ	7
1. ปัญหาและความสำคัญของงานวิจัย	7
2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	8
3. ขอบเขตของโครงการวิจัย	8
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	10
1. การวิเคราะห์ความต้องการ (Need Analysis)	10
2. การอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป (CEFR)	12
2.1 CEFR ในประเทศไทย	14
2.2 CEFR ในประเทศเพื่อนบ้าน	16
3. การเทียบวัดมาตรฐาน CEFR กับการสอบ TOEIC	18
4. สถานะภาษาอังกฤษในประเทศไทย	20
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ CEFR	22
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	24
1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	25
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	25
5. การจัดทำสรุปเล่มรายงาน	25
บทที่ 4 ผลการวิจัย	26
1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	26

รายการ	หน้า
2. ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	27
3. ผลการวิเคราะห์ความต้องการการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	31
4. ผลวิเคราะห์จำแนกตามคณะ	34
5. ผลวิเคราะห์บทสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	53
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	55
ตอนที่ 1 บทนำ	55
ตอนที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	58
ตอนที่ 3 ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	59
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ	60
บรรณานุกรม	61
ภาคผนวก	64

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาและความสำคัญของงานวิจัย

ประเทศไทยในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษได้รับการจัดให้อยู่ในสถานะภาษาต่างประเทศหลัก ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และ พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้อันนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถระดับประเทศ จึงมีการริเริ่มการใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน การทดสอบ รวมไปถึงการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตามวิสัยทัศน์และเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560-2575 ได้กำหนดตัวชี้วัดตามเป้าหมายที่ 5 ให้มีการพัฒนาระดับความสามารถเฉลี่ยในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับเมื่อทดสอบตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) สูงขึ้น โดยผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6 / ปวช.) จะต้องมียกระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR เท่ากับ B1 (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558)

อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนจะก้าวเข้าสู่ระดับอุดมศึกษายังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่คาดหวัง โดยผลการจัดการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน หรือ โอเน็ต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2559 วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย 27.76 ซึ่งถือว่าต่ำมาก นอกจากนี้การประเมินด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 ถึงปัจจุบัน พบว่าวิชาภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อเทียบกับวิชาอื่นๆ

เมื่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อหาแนวทางที่จะสามารถนำไปพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน แต่จำนวนงานวิจัยที่มีข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเกี่ยวกับข้อมูลความต้องการและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษมีไม่มากนัก การศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เป็นปัจจุบัน จึงเป็นการเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับผู้

ต้องการศึกษาวิจัยในเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้นำไปประยุกต์ใช้ สร้างรายวิชาที่เหมาะสม หรือต่อยอดงานวิจัยต่อไป

ดังนั้น เพื่อเป็นการตอบรับต่อความมุ่งหวังที่จะพัฒนาความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ทางคณะผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการศึกษาข้อมูลความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สอน ผู้วิจัย ในการหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อหาพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษในกับผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. เพื่อศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร
 - a. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2,104 คน
 - b. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2560 จากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากคณะครุศาสตร์ อดุทธสาหรกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะอดุทธสาหรกรรมสิ่งทอ
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้จะมุ่งเน้นศึกษาเฉพาะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยดูจากผลคะแนนสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ TOEIC และ ศึกษาปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์

3. ขอบเขตด้านเวลา

งานวิจัยนี้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนตุลาคม 2561 แล้วเสร็จในเดือนธันวาคม 2562

ผลลัพธ์/ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ/ตัวชี้วัด

1. เพื่อทราบระดับความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. เพื่อนำผลข้อมูลวิจัย มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกรายวิชา และพัฒนาวิธีการสอนหรือกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับระดับผู้เรียน
3. เพื่อนำผลข้อมูลวิจัยมาเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเนื้อหาแบบเรียน และหลักสูตรการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน แก้ไขปัญหาของผู้เรียนที่มีอยู่ และเพื่อนำเสนอรายวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนต่อไป

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การเสริมสร้างสมรรถนะทางภาษาเป็นสิ่งจำเป็นในสถานการณ์ปัจจุบันที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน เพื่อพัฒนาประเทศให้ทันการก้าวหน้าของโลก การลงทุนทางการค้า การเชื่อมสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ ภาษาอังกฤษถือเป็นปัจจัยสำคัญในการทำงานในโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน (ASEAN) ซึ่งมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นการพัฒนาและเสริมสร้างความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษของนักเรียนและนักศึกษาไทย จึงมีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเทียบสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา ตามกรอบการอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ทั้งนี้ การนำเอากรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา CEFR มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำเป็นต้องมีการศึกษาอย่างละเอียด รวมไปถึงสำรวจความต้องการและปัญหาของผู้เรียนด้วย

1. การวิเคราะห์ความต้องการ (Need Analysis)

กิจกรรมและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต้องอยู่บนพื้นฐานของความต้องการและความสนใจของผู้เรียน (Hutchinson & Walters, 1994) ความต้องการและความสนใจการใช้ภาษาอังกฤษจึงถือเป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้สอนควรคำนึงถึง ในการศึกษาถึงความต้องการของผู้เรียน การวิเคราะห์ความต้องการ (Need Analysis) ถือเป็นกระบวนการวิเคราะห์อย่างหนึ่ง กระบวนการนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการออกแบบคอร์สการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ในต่างประเทศ (Iwai et al. 1999; HampLyons, 2001; Finney, 2002) การวิเคราะห์ความต้องการ (Need Analysis) เป็นกระบวนการบ่งชี้ความต้องการ และประเมินความต้องการของกลุ่มบุคคล สามารถใช้ในการเก็บข้อมูลความต้องการของผู้เรียนเพื่อเป็นพื้นฐานในการประเมิน พัฒนาและวางแผนหลักสูตรให้เป็นไปตามความต้องการ (Iwai et al, 1999). กระบวนการนี้นำมาวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษ โดยหาความแตกต่างระหว่างความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) และผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) ความแตกต่างที่พบเจอคือด้วยความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสามารถระบุชี้ชัดได้อย่างชัดเจน เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อสายการบิน ผู้เรียนต้องการมีความรู้

ความสามารถตามสาขาวิชาชีพและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพต่างๆ แต่ในรายวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) ผู้เรียนบางส่วนยังไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งเป็นการยากที่จะวิเคราะห์ความต้องการเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนทักษะภาษาอังกฤษ (Hutchinson & Walters, 1994) อย่างไรก็ตามในทุกการเรียนรู้ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องทราบถึงความต้องการในการเรียนของผู้เรียน เพื่อที่จะทราบถึงเนื้อหาวิชาที่จำเป็น และเพื่อผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ตามทฤษฎีของ Hutchinson & Walters (1994) ความต้องการของผู้เรียนสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ความต้องการตามเป้าหมาย (Target needs) และความต้องการในการเรียนรู้ (Learning needs) คณะวิจัยจะเน้นในการศึกษาในด้านความต้องการตามเป้าหมาย (Target needs) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อประโยชน์ในด้านการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป

1.1 ความต้องการตามเป้าหมาย (Target needs) คือ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสถานการณ์ที่กำหนดไว้สามารถ แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน คือ ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ (Necessities), ความขาดแคลน (Lacks) และ ความต้องการ (Wants) (Hutchinson & Walters อ้างถึงใน Nation & Macalister, 2010)

- ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ (Necessities) สิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อที่จะนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น อาทิเช่น ในการทำงานในแวดวงธุรกิจ สิ่งสำคัญและสามารถพบเจอได้ในการทำงาน คือ จดหมายทางธุรกิจ การประชุมต่างๆ และ เอกสารงานขาย ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อที่จะประกอบอาชีพทางธุรกิจจำเป็นต้องทราบถึงคำศัพท์และโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ (Lexical และ Structural) เพื่อที่จะนำมาใช้ในเอกสารงานขายหรือจดหมายทางธุรกิจ
- ความขาดแคลน (Lacks) การวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบที่ขาด เราจะต้องทราบถึงสิ่งที่ผู้เรียนทราบอยู่แล้ว จากนั้นเราถึงสามารถมาวิเคราะห์ว่าองค์ประกอบจำเป็นในส่วนไหนที่ผู้เรียนขาดความรู้ และต้องการที่จะศึกษาเพิ่มเติม สิ่งที่ขาดคือส่วนที่เป็นช่องว่างระหว่างความสามารถที่คาดหวังกับความสามารถของผู้เรียนที่มีอยู่จริง
- ความต้องการ (Wants) แนวความคิดของผู้เรียนในสิ่งที่ตนเองต้องการ ในกรอบความคิดนี้ ความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน ผู้ออกแบบรายวิชา อาจขัดแย้งหรือไม่ไปในทิศทางเดียวกัน แต่พึงระลึกไว้ว่าความต้องการของผู้เรียนในองค์ประกอบนี้ผู้สอนไม่ควรละเลย ความต้องการเหล่านี้จะเป็นแรงจูงใจสำคัญของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้

2. กรอบการอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

กรอบการอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) คือมาตรฐานสากลที่ใช้อธิบายระดับความเชี่ยวชาญทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้น European Union Council มีมติในปี พ.ศ. 2554 ให้ใช้ CEFR ในการรับรองสมรรถภาพภาษาในสหภาพยุโรป ดังนั้น CEFR จึงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในทวีปยุโรป และมีการยอมรับเพิ่มมากขึ้นทั่วโลกในการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษ โดยที่ CEFR ไม่ได้เน้นแค่การประเมินความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเท่านั้น กรอบมาตรฐานนี้ได้รับการออกแบบให้สามารถประเมินภาษาต่างๆที่ใช้ในสหภาพยุโรปได้ เช่น ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาสเปน เป็นต้น แต่ในประเทศไทยนั้นมีการใช้กรอบการอ้างอิงความสามารถทางภาษานี้เพื่อวัดระดับภาษาอังกฤษของผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและบุคลากรทางการศึกษาในการออกแบบพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบและการวัดผล CEFR สามารถเทียบมาตรฐานกับแผนการประเมินภาษาอังกฤษอื่นๆ ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เช่น Cambridge ESOL, [Canadian Language Benchmarks / Canadian English Language Proficiency Index Program](#) (CLB/CELPPI), Canadian Academic English Language Assessment (CAEL), [BULATS](#), [IELTS](#) และ TOEFL. โดยทาง CEFR มีการกำหนดสเกลสมรรถภาพทางภาษาเป็นระดับต่างๆ เพื่อเป้าหมายให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองและเป็นเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ซึ่งสามารถจัดได้เป็น 6 ระดับ (A1 ถึง C2) โดยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับหลัก ผู้ใช้ภาษาขั้นค่อนเกล้า ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ และผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน

กรอบอ้างอิง CEFR ได้แบ่งเป็น 6 ระดับความสามารถย่อย ดังนี้

Level group	A		B		C	
	Basic User ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน		Independent User ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ		Proficient User ผู้ใช้ภาษาขั้นค่อนเกล้า	
Level	A1	A2	B1	B2	C1	C2
Level name	Breakthrough or beginner	Waystage or elementary	Threshold or intermediate	Vantage or upper intermediate	Effective Operational Proficiency or advanced	Mastery or proficiency

กลุ่มผู้ใช้ภาษา	ระดับ	คำอธิบาย
ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (BASIC USER)	A1 ระดับเริ่มต้น	ผู้เรียนมีความสามารถขั้นพื้นฐานในด้านการสื่อสาร สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น อีกทั้งยังสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ภายในคำศัพท์และบริบทที่จำกัด ผู้เรียนสามารถเข้าใจทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน
	A2 ระดับพื้นฐาน	ผู้เรียนสามารถจัดการกับข้อมูล ประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ข้อมูลไม่มีความซับซ้อน สามารถสื่อสารได้ในบริบทที่คุ้นเคย
ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (INDEPENDENT USER)	B1 ระดับกลาง	ผู้เรียนสามารถอธิบายความคิดเห็นหรือความรู้สึกของตนเองได้ในสถานการณ์ที่คุ้นเคยและสถานการณ์พื้นฐานด้วยคำศัพท์ที่จำกัด สามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความต่างๆ ไปได้ หรือข้อมูลที่มีลักษณะเป็นแผนการได้
	B2 ระดับกลางสูง	ผู้เรียนมีความสามารถในการบรรลุเป้าหมายส่วนใหญ่ของภาษานั้นๆ มีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับดี เข้าใจหลักใจความสำคัญของหัวข้อที่ซับซ้อนได้ และสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ในหัวข้อต่างๆ อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว
ผู้ใช้ภาษาขั้น คล่องแคล่ว (PROFICIENT USER)	C1 ระดับสูง	ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารที่ดี มีความรู้ความเข้าใจภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาวๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้ สามารถเลือกใช้ภาษาตามความเหมาะสม ความอ่อนไหว และสามารถจัดการกับหัวข้อที่ไม่คุ้นเคยและซับซ้อนได้
	C2 ระดับเชี่ยวชาญ	ผู้เรียนสามารถจัดการกับเนื้อหาที่เป็นวิชาการ ใช้ภาษาเพื่อผลลัพธ์ที่ดีในระดับการปฏิบัติงาน สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยมเทียบเคียงเจ้าของภาษา

อย่างไรก็ตาม CEFR เป็นเพียงกรอบการอ้างอิงความสามารถทางภาษาเท่านั้น ไม่มีชุดแบบทดสอบและผลทดสอบเหมือนแผนการประเมินภาษาอังกฤษอื่นๆ ข้างต้นที่กล่าวไว้ ผู้เรียนสามารถกำหนดระดับ CEFR ของตัวเองได้ จากการประเมินตนเองโดยการใช้คำอธิบายต่างๆ เป็นตัวชี้วัด หรือเทียบเคียงแผนการประเมินภาษาอังกฤษอื่นๆ กับเกณฑ์มาตรฐานของ CEFR โดยเกณฑ์มาตรฐานการวัดผลมีการรวมหลายองค์ประกอบใน

การพิจารณา อาทิเช่น การรับภาษา (Language Reception), การปฏิสัมพันธ์ (Interaction), การพูดนำเสนอและการเขียนรายงาน (Production) และ การเป็นสื่อกลางของภาษา ถ้าม การสรุปและเรียบเรียงใหม่ (Mediation) เป็นต้น

2.1 CEFR ในประเทศไทย

นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ฉบับปี พ.ศ. 2557 เป็นเอกสารอย่างเป็นทางการฉบับแรกที่ระบุให้ใช้ กรอบ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาการจัดการศึกษาในประเทศไทย โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของกรอบ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ทั้งนี้ ในเบื้องต้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป. 6) จะต้องสำเร็จเป็นผู้ใช้ภาษาขั้นเริ่มต้น A1 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ม.3) จะต้องสำเร็จเป็นผู้ใช้ภาษาขั้นเริ่มต้น A2 และ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ม.6 / ปวช.) จะต้องสำเร็จเป็นผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ B1

ต่อมาในปี พ.ศ. 2558 สถาบันภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำ คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ระดับขั้นประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ออกมาเผยแพร่ให้หน่วยงานยึดเป็นแนวทางปฏิบัติ โดยในคู่มือประกอบไปด้วย แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษา โดยเน้นวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นหลัก พร้อมทั้งแนะนำขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอน CLT กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน คำศัพท์ และ ไวยากรณ์ รวมไปถึงแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อันครอบคลุมไปถึงการวัดและประเมินผลแบบทางเลือก (Alternative Assessment) และการวัดประเมินผลโดยใช้ rubric (Rubric)

ในปัจจุบันร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี พุทธศักราช 2560 – 2579 มีการระบุถึง การพัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศที่หลากหลาย และภาษาอังกฤษได้รับการจัดให้อยู่ในสถานะภาษาต่างประเทศหลัก ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และ พุทธศักราช 2551 กล่าวคือการพัฒนาความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญ บุคลากรในชาติต้องมีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารกับประชาคมโลก แสวงหาความรู้ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และประกอบอาชีพ การให้การศึกษาด้านภาษาอังกฤษถือเป็นการเตรียมความพร้อมบัณฑิตให้พร้อมใน

การแข่งขันกับนานาชาติ นอกจากนี้ ตามวิสัยทัศน์และเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560-2575 ได้กำหนดตัวชี้วัดตามเป้าหมายที่ 5 ให้มีการพัฒนาระดับความสามารถเฉลี่ยในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับเมื่อทดสอบตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) สูงขึ้น โดยผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6 / ปวช.) จะต้องมียกระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR เท่ากับ B1 (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558) นอกเหนือจากผลการทดสอบตามมาตรฐานความสามารถด้านภาษาอังกฤษแล้ว ในด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษภายใต้กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ทั้งนี้รวมทั้งการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางที่เป็นเอกภาพในการดำเนินการมีเป้าหมายการเรียนรู้และการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557)

กระทรวงศึกษาธิการ ระบุให้ใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการเป้าหมายการจัดการเรียนรู้/ การพัฒนาการจัดการศึกษาในประเทศไทย โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ในเบื้องต้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6) จะต้องสำเร็จเป็นผู้ใช้ภาษาขั้นเริ่มต้น A1 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ม.3) จะต้องสำเร็จเป็นผู้ใช้ภาษาขั้นเริ่มต้น A2 และผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6 / ปวช.) จะต้องสำเร็จเป็นผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ B1 อย่างไรก็ตามในระดับอุดมศึกษานั้น กระทรวงศึกษาฯ ยังไม่ได้กำหนดนโยบายที่ชัดเจนเหมือนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอื่นๆ มีการตระหนักถึงปัญหาในด้านนี้ คณะกรรมการอุดมศึกษาได้มีการพิจารณาประกาศให้นักศึกษาทุกคน ทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษาที่แต่ละสถาบันจัดทำขึ้น เทียบเคียงการวัดสมรรถภาพตามกรอบการอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เพื่อให้ทราบถึงระดับความสามารถของนักศึกษาแต่ละบุคคล ในด้านเป้าหมายนั้น คณะผู้วิจัยเห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา ควรจะต้องมีมาตรฐานด้านภาษาอังกฤษ เทียบเคียงกับผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6 / ปวช.) คือ ระดับผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ B1

2.2 CEFR ในประเทศเพื่อนบ้าน

กรอบการอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ได้เป็นส่วนสำคัญในการวัดระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา ไทย ไม่เพียงเท่านั้น หลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชีย และ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ได้ใช้กรอบมาตรฐานนี้ในการวัดระดับภาษาอังกฤษ อาทิเช่น ประเทศมาเลเซีย ประเทศเวียดนาม ประเทศไต้หวัน และประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น

ประเทศมาเลเซียได้เล็งเห็นความสำคัญด้านภาษาอังกฤษในสถานการณ์ปัจจุบันที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน CEFR ได้รับการเปิดเผยต่อสาธารณะในประเทศมาเลเซียในปี พ.ศ. 2556 ในการประชุมสัมมนากรอบการอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป (CEFR) จัดขึ้นที่เมือง Sepang นอกกรุงกัวลาลัมเปอร์ การสัมมนาครั้งนี้มีอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญด้านการทดสอบเข้าร่วม จากการตระหนักถึงความสำคัญของ CEFR กระทรวงศึกษาธิการมาเลเซียมีการกำหนดนโยบาย แผนผัง (Roadmap) การพัฒนาภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ปีพ.ศ. 2558-2568 ซึ่งแผนงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการศึกษาของประเทศมาเลเซียซึ่งรัฐบาลมาเลเซียได้เร่งดำเนินการตามกรอบการทำงานในระบบการศึกษาปัจจุบัน มาตรฐาน CEFR มีส่วนช่วยในการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมหาวิทยาลัย ช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ทักษะและพัฒนาความสามารถของตนได้ตามระดับที่ตั้งไว้ อีกทั้ง CEFR ยังเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาหลักสูตรการเลือกสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและการประเมินผลที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น (Ministry of Education Malaysia, 2015) มีการกำหนดของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นไว้ ดังนี้เป้าหมายของผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือระดับผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ B1 เป้าหมายของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาคือระดับผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ B2 และเป้าหมายความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของบุคลากรสอนภาษาอังกฤษมีการกำหนดไว้ที่ระดับผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว C1 ซึ่งบุคลากรทางด้านภาษาอังกฤษจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถมากกว่าผู้เรียนทั่วไป อย่างไรก็ตามเป้าหมายที่กล่าวมานี้ คือความคาดหวังขั้นต่ำ มีการคาดหวังให้ผู้เรียนพัฒนาจนเก่งขึ้นและมีความก้าวหน้าเกินกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ (English Language Centre Malaysia, 2013) อย่างไรก็ตามมีการเปิดเผยว่าบุคลากรสอนภาษาอังกฤษมาเลเซียจำนวนมาก ไม่เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูไม่สามารถเข้าถึงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ C1 ที่กำหนด จึงเป็นปัญหาต่อเนื่องไปยังผู้เรียน ประเทศมาเลเซียในปัจจุบันกำลังเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านี้

ประเทศเวียดนามเป็นประเทศแรกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่มีการใช้กรอบมาตรฐาน CEFR อย่างเป็นทางการ เนื่องจากมีการเล็งเห็นว่านักเรียนเวียดนามจำนวนมากล้มเหลวในการบรรลุมาตรฐานระดับโลกเมื่อ

เทียบกับประเทศคู่แข่งอื่น (Nguyen & Hamid, 2015) มีการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายของการเรียนภาษาอังกฤษในระบบการศึกษาของประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 – 2020 โดยกรอบมาตรฐาน CEFR ได้ถูกกำหนดให้เป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศ ตำราเรียน แผนการสอน และเกณฑ์การประเมินทั้งหมดในการศึกษาเพื่อความต่อเนื่อง (Vietnamese Government, 2008) โดยในปี 2011 ประเทศเวียดนามได้มีการลงทุนในโครงการพัฒนาภาษาอังกฤษ มีจุดมุ่งหมายภายในปี ค.ศ. 2020 (Project 2020) ให้บุคลากรสอนภาษาและผู้เรียนภาษาอังกฤษพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยกำหนดความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของบุคลากรสอนภาษาอังกฤษไว้ที่ระดับผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ B2 และผู้เรียนภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ที่ระดับผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ B1 (American Chamber of Commerce Vietnam, 2011) เป็นการตอบรับกับนโยบายของประเทศ มหาวิทยาลัยต่างๆมีการออกแบบแผนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัย รวมทั้งมีการพัฒนาการทดสอบ การวัดระดับ การปฏิบัติงาน ซึ่งมหาวิทยาลัยหลายแห่งเผชิญความท้าทายของการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนี้ด้วยความซับซ้อนและปัญหาที่เกิดขึ้น มีการกล่าวว่า เป้าหมายของระดับ CEFR ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จนกระทั่งปี พ.ศ. 2568 (James Albright, 2018)

กรอบมาตรฐาน CEFR ไม่เพียงได้รับความนิยมในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เท่านั้น ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียง เช่น ประเทศไต้หวัน มีการกรอบมาตรฐานนี้ในการวัดทักษะภาษาอังกฤษในประเทศ รัฐบาลไต้หวันต้องการมีพื้นฐานสำหรับการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ แม้ว่าไต้หวันจะมีการทดสอบระดับชาติ การทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษทั่วไป (GEPT) อยู่แล้วก็ตาม แต่เนื่องด้วยประเทศไต้หวันสังเกตเห็นว่าประชาชนมีเสรีภาพในการเลือกทดสอบ กระทรวงศึกษาธิการไต้หวันจึงมีการรองรับ มาตรฐาน CEFR เป็นกรอบมาตรฐานทั่วไปในการวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษในประเทศ (Wu, 2012) มีการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำคือผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากการเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมและหลักสูตรต่างๆ ระดับผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ B2 ในขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย กำหนดได้ที่ระดับผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ B1 ดังนั้นการทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษทั่วไป (GEPT) การทดสอบวัดผลการเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมและหลักสูตรต่างๆ จึงจำเป็นต้องมีการวัดผลอ้างอิงกรอบมาตรฐาน CEFR อย่างไรก็ตาม ไต้หวันประสบปัญหาการเปรียบเทียบการทดสอบ GEPT เกณฑ์การทดสอบตามมหาวิทยาลัย และการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมและหลักสูตรต่างๆ ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ทั้งนี้ไต้หวันกำลังเร่งแก้ไขปัญหาล่าช้า อีกปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้น คือผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในไต้หวันไม่มีโอกาสได้สัมผัสหรือใช้การสื่อสารตามประเภทของทักษะที่

อธิบายได้ในคำอธิบายตามกรอบ CEFR จึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่งในการบรรลุผลเป้าหมายในเกณฑ์ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่กำหนดไว้ (Cheung, 2012)

ในประเทศญี่ปุ่นได้มีการปรับกรอบมาตรฐาน CEFR ให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมญี่ปุ่น โดยทีมนักวิจัยด้านภาษาที่มหาวิทยาลัยการศึกษาภาษาต่างประเทศโตเกียว (Tokyo University of Foreign Studies) ได้มีการสร้างกรอบมาตรฐาน “CEFR-J” เนื่องจากทีมนักวิจัยตระหนักถึงระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น มีการระบุว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวญี่ปุ่นมากกว่า 80% เป็นผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (ระดับ A1 และ A2) ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (ระดับ B1 และ B2) มีจำนวนน้อยกว่า 20% และผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว (ระดับ C1 และ C2) มีจำนวนน้อยกว่า ดังนั้น กรอบมาตรฐาน CEFR-J จึงได้รับการปรับเปลี่ยนตามตาราง ดังนี้

ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	เพิ่มเติม ระดับ Pre A1
	แบ่งระดับ A1 เป็น 3 ระดับย่อย A1.1 A1.2 A1.3
	แบ่งระดับ A2 เป็น 2 ระดับย่อย A2.1 A.2.2
ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ	แบ่งระดับ B1 เป็น 2 ระดับย่อย B1.1 B1.2
	แบ่งระดับ B2 เป็น 2 ระดับย่อย B2.1 B2.2
ผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว	ระดับ C1 และ C2 ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

Negishi & Tono (2014) ได้พัฒนาแหล่งข้อมูล พร้อมทั้งคู่มือครู กรอบทางไวยากรณ์ และรายงานคำศัพท์สำหรับผู้เรียนระดับต่างๆของกรอบมาตรฐาน CEFR-J จะเห็นได้ว่าการทบทวน เปลี่ยนแปลงกรอบมาตรฐาน CEFR นี้ สะท้อนให้เห็นถึงระดับความยากลำบากของการเรียนรู้ผู้ภาษาอังกฤษชาวญี่ปุ่น ทั้งนี้การสื่อสารและโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนและผู้เรียนภาษาอังกฤษในบริบทสังคมญี่ปุ่นมีจำกัด จึงยากที่จะพัฒนาทักษะความสามารถได้

2. การเทียบวัดมาตรฐาน CEFR กับการสอบ TOEIC

กรอบการอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป (CEFR) สามารถเทียบมาตรฐานกับแผนการประเมินภาษาอังกฤษอื่นๆ ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันได้ เช่น Cambridge ESOL, IELTS และ TOEFL เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แบบทดสอบมาตรฐานเหล่านี้ได้รับการพัฒนามาก่อนการมาถึงของกรอบมาตรฐาน CEFR ดังนั้น แต่ละแบบทดสอบได้ทำการเทียบเคียงคะแนนสอบกับระดับความสามารถย่อยทั้ง 6 ของมาตรฐาน CEFR โดยในการวิจัยในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยเน้นการเทียบวัดมาตรฐาน CEFR กับผลการทดสอบ TOEIC

การสอบ TOEIC (Test of English for International Communication) เป็นข้อสอบมาตรฐานระดับสากลในการวัดทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสาร การสอบวัดผล TOEIC สามารถนำมาประเมินทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนในองค์กร สถาบันการศึกษา และรัฐบาลทั่วโลกกว่าหลายพันแห่ง ซึ่งการสอบ TOEIC จัดทำขึ้นโดย Educational Testing Service (ETS) โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีการเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้เรียน ต้องการผลิตบัณฑิตและนักศึกษาที่มีความถนัดและต้องการทำงานในแวดวงทางการติดต่อสื่อสาร การใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนทั่วโลก ตลอดจนงานด้านการบริการ เพื่อตอบสนองนโยบายนี้ มหาวิทยาลัยได้มีการจัดวัดระดับภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อสอบ TOEIC ให้กับนักศึกษาปี 1 เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบระดับภาษาอังกฤษของตนเองว่าอยู่ในระดับไหน และต้องพัฒนาทักษะใด เพื่อผลสำเร็จสูงสุดในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการทดสอบ TOEIC มีการแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ การทดสอบทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening) และการทดสอบทักษะการอ่าน (Reading) TOEIC เป็นการทดสอบแบบเลือกคำตอบและมีผลการทดสอบต่ำสุด 5 ถึงสูงสุด 495 คะแนน

Tannenbaum และ Wylie (2008) ได้มีการดำเนินการการเทียบวัดมาตรฐาน CEFR กับการสอบ TOEIC โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 23 คน จากประเทศต่างๆ 16 ประเทศพิจารณาข้อสอบเพื่อเทียบกับระดับกรอบมาตรฐาน CEFR (A1 ถึง C2) ในการทดลองนี้มีการเพิ่มเกณฑ์การวัดอีก 2 ส่วนที่นอกเหนือจากการทดสอบทักษะการฟังและทักษะการอ่าน คือ การทดสอบทักษะการพูดและการทดสอบทักษะการเขียน โดยผลลัพธ์สำหรับทั้งสองส่วนนี้มีการรายงานผลการทดสอบที่มีการค่าตั้งแต่ 0 ถึง 200 โดยได้ผลการเทียบเคียงคะแนน TOEIC กับกรอบมาตรฐาน CEFR ได้ดังตาราง ดังนี้

ระดับความสามารถ ย่อยตามกรอบ มาตรฐาน CEFR	การทดสอบ TOEIC			
	Writing คะแนนสูงสุด 200	Speaking คะแนนสูงสุด 200	Listening คะแนนสูงสุด 495	Reading คะแนนสูงสุด 495
A1	30	50	60	60
A2	70	90	110	115
B1	120	120	275	275
B2	150	160	400	385
C1	200	200	490	-
C2	-	-	-	-

ดังปรากฏตามตาราง ทักษะการเขียน การพูดและการฟังจากการสอบ TOEIC สามารถแบ่งระดับความสามารถของผู้ทดสอบจากระดับ A1 ถึง C1 ในขณะที่ทักษะการอ่านจะสามารถแบ่งระดับความสามารถของผู้ทดสอบได้ถึงจากระดับ A1 ถึง B2 เท่านั้น ส่วนการสอบ TOEIC ไม่สามารถเทียบกับระดับผู้ใช้ภาษาระดับเชี่ยวชาญ C2 ได้ อย่างไรก็ตาม ด้วยแบบทดสอบไม่ได้มีการครอบคลุมทักษะทั้งหมดตามกรอบมาตรฐาน CEFR อาจส่งผลต่อการเทียบเคียงคะแนนการวัดผลกับกรอบมาตรฐาน CEFR ให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ (Weir, 2005) นอกจากการเทียบวัดมาตรฐานตามตารางข้างต้นนี้ ทาง Educational Testing Service (ETS) ผู้จัดทำแบบทดสอบ TOEIC ยังได้มีการเทียบเคียงมาตรฐาน โดยเน้นในแค่ 2 ทักษะที่มีการสอบในแบบทดสอบคือ การทดสอบทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening) และการทดสอบทักษะการอ่าน (Reading) อย่างไรก็ตามในครั้งนี้ก็เช่นกัน ผลการทดสอบไม่สามารถเทียบคะแนนได้ถึงระดับผู้ใช้ภาษาระดับเชี่ยวชาญ C2 ได้ (ETS TOEIC, 2016). โดยผลการเทียบวัดมาตรฐาน CEFR กับการสอบ TOEIC ของ ETS ได้ตามตาราง ดังนี้

คะแนนเต็ม TOEIC (10 – 990 คะแนน)	Listening (5 – 495 คะแนน)	Reading (5 – 495 คะแนน)	กลุ่มผู้ใช้ภาษา	ระดับ
120	60	60	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	A1
225	110	115		A2
550	275	275	ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ	B1
785	400	385		B2
945	490	455	ผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว	C1

3. สถานะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในประเทศไทย

ตามร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี พุทธศักราช 2560 – 2579 มีการระบุถึง การพัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศที่หลากหลาย และภาษาอังกฤษได้รับการจัดให้อยู่ในสถานะภาษาต่างประเทศหลัก ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และ พุทธศักราช 2551 กล่าวคือการพัฒนาความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญ บุคลากรในชาติสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารกับประชาคมโลก แสวงหาความรู้ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และประกอบอาชีพ การให้การศึกษาด้านภาษาอังกฤษถือเป็นการเตรียมความพร้อมบัณฑิตให้พร้อมในการแข่งขันกับ

นานาชาติ นอกจากนี้ ตามวิสัยทัศน์และเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560-2575 ได้กำหนดตัวชี้วัดตามเป้าหมายที่ 5 ให้มีการพัฒนาระดับความสามารถเฉลี่ยในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับเมื่อทดสอบตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) สูงขึ้น โดยผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6 / ปวช.) จะต้องมียกระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR เท่ากับ B1 (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558) อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนจะก้าวเข้าสู่ระดับอุดมศึกษายังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่คาดหวัง โดยผลการจัดการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน หรือ โอเน็ต (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2559 วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย 27.76 ประจำปีการศึกษา 2560 มีคะแนนเฉลี่ย 28.31 และประจำปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ย 31.41 (สถาบันทางการทดสอบแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2562) จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยของวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามคะแนนยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ นอกจากนี้ การประเมินด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 ถึงปัจจุบัน พบว่าวิชาภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อเทียบกับวิชาอื่นๆ ทุกภาคส่วนพยายามค้นหาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยและหาแนวทางในการแก้ไข

ในประเทศไทยมีการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา โดยเน้นในผู้เรียนระดับอุดมศึกษา เพราะบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สุราพร ฉายะรดี (2551) นำเสนอผลการวิจัยปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ปัญหาที่พบคือการจัดการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนไม่มีความต่อเนื่อง ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ หลักสูตรการเรียนการสอนของผู้สอนเน้นทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา อีกทั้งความไม่เพียงพอของผู้สอนภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดปัญหาด้านการจัดห้องเรียน จำนวนผู้เรียนในแต่ละชั้นมีมากเกินไป เป็นเหตุให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ และผู้สอนไม่สามารถให้ความดูแลช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง ทำให้ทักษะการเรียนรู้ไม่พัฒนา นำสมร พงษ์พานิช (2554) ได้ทำการวิจัยโดยประชากรคือนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่าการขาดความมั่นใจของผู้เรียนถือเป็นอีกปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย ผู้เรียนกังวลและเงินอายเมื่อต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษทั้งในการเรียนการสอนในห้องเรียน และในชีวิตประจำวัน เป็นเพราะผู้เรียนขาดความมั่นใจในตนเองและขาดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ นอกจากนี้ปัญหาด้านการเรียนและความมั่นใจของผู้เรียนแล้ว

แนวการสอนของอาจารย์ผู้สอนยังเป็นอีกสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ (ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล, 2559) การเรียนการสอนที่เน้นด้านความจำของผู้เรียนมากกว่าที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และการขาดความร่วมมือระหว่างอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนภาษาอังกฤษ มีการพบว่าหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่ในระดับอุดมศึกษา แต่ในทุกระดับชั้นในประเทศไทย มุ่งเน้นในเรื่องการท่องศัพท์ ไวยากรณ์ ไม่มีกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูด เป็นเหตุให้ผู้เรียนขาดการฝึกฝน ไม่มีสถานการณ์จริงให้ฝึกปฏิบัติ ส่งผลให้ขาดความมั่นใจในการพูด เนื่องจากปัญหาต่างๆเหล่านี้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับต่ำ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีการพัฒนาเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อยจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่งผลให้บัณฑิตที่จบการศึกษามีความรู้ในด้านทักษะภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ หรือบางส่วนไม่สามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลเสียต่อเนื่องกับการพัฒนาประเทศ เนื่องจากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ เป็นแรงงานสำคัญให้กับทั้งภาครัฐและส่วนต่างๆ ของประเทศในอนาคต

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ CEFR

งานวิจัยเกี่ยวกับการนำกรอบ CEFR มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ส่วนมากจะพบในระดับชั้นมัธยมศึกษา อันเนื่องมาจากการจัดทำคู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับชั้นประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาออกมาเผยแพร่ ทำให้หน่วยงานทางการศึกษา โรงเรียน และครูผู้สอนสามารถนำมาปรับใช้ได้โดยง่าย ทั้งนี้ งานวิจัยที่มีการนำเอาแนวทางการจัดการเรียนการสอนจากกรอบ CEFR มาใช้ อาทิ

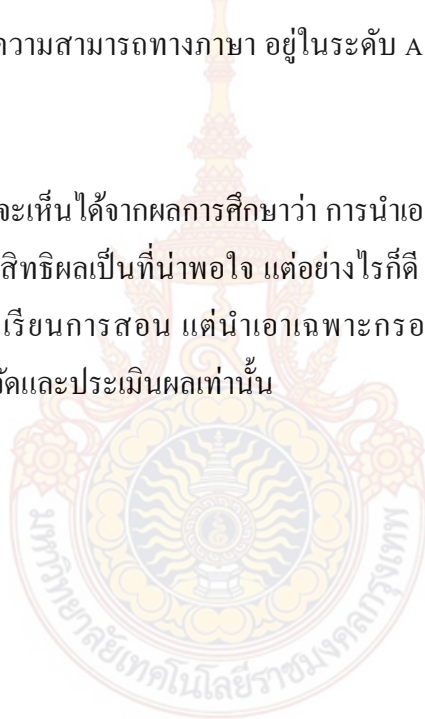
กรวิภา พูลผล (2561) ศึกษาผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการพูดภายใต้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป (CEFR) ต่อความสามารถด้านการพูดของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลจากการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการพูดตามกรอบมาตรฐาน CEFR สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ และผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบดังกล่าว

ภุริชญา ใฝ่ทอง (2561) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารตามกรอบมาตรฐาน CEFR มีประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนกิจกรรมดังกล่าวมีคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

นิตยา มาน้อย และ ชลลดา เลหาวิริยานนท์ (2559) ศึกษา ผลของการใช้รูปภาพที่มีคำบรรยายได้ภาพและรูปภาพที่มีเฉพาะคำสำคัญได้ภาพต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดของ CEFR มาเป็นเครื่องมือในการวัด ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปภาพที่มีคำบรรยายได้ภาพมีการพัฒนาทางด้านการพูด เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จากระดับอ่อนเป็นระดับปานกลาง

จิตติกา เสนาจิตต์ และ จุฑามณี ตระกูลมุกดา (2560) ดำเนินงานวิจัยในหัวข้อ สภาพการดำเนินงานตามโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (Mini English Program : MEP) : กรณีศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดสงขลา โดยการวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในงานวิจัยนั้น เทียบเคียงกับกรอบอ้างอิง CEFR ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสถานศึกษาทั้ง 3 แห่งมีความสามารถทางภาษา อยู่ในระดับ A1 ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์เป้าหมายที่ผู้เรียนควรได้รับ

จากตัวอย่างงานวิจัยที่ยกมา จะเห็นได้จากผลการศึกษาว่า การนำเอากิจกรรมตามกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีประสิทธิผลเป็นที่น่าพอใจ แต่อย่างไรก็ดี งานวิจัยอีกจำนวนหนึ่ง มิได้นำกรอบอ้างอิง CEFR ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน แต่นำเอาเฉพาะกรอบมาตรฐานความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมาเทียบเคียง เพื่อการวัดและประเมินผลเท่านั้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ เข้าเรียนในปีการศึกษา 2560 จำนวน 2,104 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2560 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำนวน

- 1) กลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาความสามารถ ได้แก่ นักศึกษาที่สอบ TOEIC จำนวน 1,256 คน แบ่งออกเป็น 7 คณะ คณะบริหารธุรกิจ 208 คน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ 435 คน คณะศิลปศาสตร์ 238 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 175 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ 164 คน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม 10 คน และ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ 26 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่างถูกสุ่มเพื่อตอบแบบสอบถาม จำนวน 201 คน ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม 5 คน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ 41 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 32 คน คณะบริหารธุรกิจ 56 คน คณะศิลปศาสตร์ 39 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ 25 คน และ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ 3 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย ประกอบไปด้วย

2.1 แบบสอบถามความต้องการและปัญหาอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ

ประกอบไปด้วย 3 ตอน

- 1) ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2) ตอนที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ
- 3) ตอนที่ 3 ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2 ข้อคำถามเพื่อการสัมภาษณ์ (คูภาคผนวก)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ภาคปกติ ผ่านแบบสอบถามความต้องการและปัญหาอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.2 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ตัวแทนนักศึกษา คณะละ 1 คน จาก 7 คณะ ประกอบด้วย คณะศิลปศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

3.3 ผู้วิจัยทำหนังสือขอผลคะแนนแบบทดสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ TOEIC ของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ภาคปกติจากมหาวิทยาลัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำผลที่ได้จากแบบสอบถามความต้องการและปัญหาอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษมา คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์คำหลักเพื่อจัดกลุ่มคำ และสรุปอุปนิสัยจากบทสัมภาษณ์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถาม ทำการสำรวจความคิดเห็น ปัญหา และความต้องการทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามคือกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จาก 7 คณะของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวนรวม 201 คน โดยแยกเป็นคณะ ดังนี้

- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- คณะศิลปศาสตร์
- คณะบริหารธุรกิจ
- คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- คณะวิศวกรรมศาสตร์
- คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
- คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการเก็บข้อมูลตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้งหมด 201 คน แบ่งเป็นเพศชาย 78 คน และเพศหญิง 123 คน คิดเป็นร้อยละ 39 และ 61 ตามลำดับ จาก 7 คณะโดยเรียงตาม จำนวนมากไปน้อยดังนี้ คณะบริหารธุรกิจ 56 คน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ 41 คน คณะศิลปศาสตร์ 39 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 32 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ 25 คน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม 5 คน และคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 ร้อยละ 20.4 ร้อยละ 19.4 ร้อยละ 15.9 ร้อยละ 12.4 ร้อยละ 2.5 และ ร้อยละ 1.5 ตามลำดับ จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับร้อยละ 10 ของจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของแต่ละคณะ ผู้ตอบ

แบบสอบถามมาจาก 6 ภูมิภาค กรุงเทพฯและปริมณฑลมากที่สุด 110 คน ภาคอีสาน 34 คน ภาคกลาง 33 คน ภาคตะวันออก 10 คนภาคเหนือและภาคใต้เท่ากันที่ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 ร้อยละ 16.9 ร้อยละ 16.4 ร้อยละ 5 ร้อยละ 3.5 และร้อยละ 3.5 ตามลำดับ ระดับการศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัยแบ่งได้เป็น จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 141 คน การศึกษาระดับ ปวช. 50 คน การศึกษาระดับปวส. 10 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1 ร้อยละ 24.9 และร้อยละ 5 และคำถามสุดท้าย ความคิดเห็นที่มีต่อพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบ ดี 24 คน พอใช้ 135 คน และควรปรับปรุง 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ร้อยละ 67.2 และร้อยละ 20.9

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำแนกตามปัญหาใน 4 ทักษะ ปัญหาด้านการฟัง ปัญหาด้านการพูด ปัญหาด้านการอ่าน และปัญหาด้านการเขียน

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นปัญหาใน 4 ทักษะ ปัญหาด้านการฟัง ปัญหาด้านการพูด ปัญหาด้านการอ่าน และปัญหาด้านการเขียน พบว่า

4.2.1 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ ต้องฟังซ้ำๆ หลากๆรอบๆจึงจะพอเข้าใจบ้าง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.49 ไม่สามารถแยกแยะหรือเข้าใจสำเนียงต่างๆ เช่น สำเนียงอังกฤษ สำเนียงอเมริกัน สำเนียงออสเตรเลีย สำเนียงอินเดีย สำเนียงจีน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.46 ไม่สามารถตีความหมายจากรูปแบบไวยากรณ์ที่แตกต่างกันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.29 มีปัญหาในการทำความเข้าใจคำศัพท์ หรือสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.28 ไม่สามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.07 และไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.06 ดังตารางที่ 1.1 ปัญหาด้านการฟังอื่นๆที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุ อาทิเช่น เสียงรบกวนรอบข้าง จังหวะการพูดของผู้พูด การพูดเร็วเกินไป คำบางคำที่ออกเสียงใกล้เคียงกันทำให้พบเจอปัญหาในการฟัง ไม่มีคลังคำศัพท์ที่เพียงพอทำให้เกิดความไม่เข้าใจในบทสนทนา และการขาดความมั่นใจเมื่อจำเป็นต้องสื่อสารกับเจ้าของภาษา

4.2.2 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีความกังวล ลังเล ไม่กล้าพูด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.61 มีปัญหาในการใช้รูปแบบไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.52 ไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ มักจะพูดเป็นคำๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 มีปัญหาในการใช้คำศัพท์ หรือ สำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.28 ไม่สามารถสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.14 และไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะ

ภาษาอังกฤษได้ เช่น s, sh, ch, th, f, v เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.80 ดังตารางที่ 1.2 ปัญหาด้านการพูดอื่นๆที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุ อาทิเช่น การขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ไม่สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง และสามารถสื่อสารแต่คำศัพท์ง่ายๆ เนื่องจากไม่มีคลังคำศัพท์ที่เพียงพอ

4.2.3 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.39 มักจะอ่าน และแปลทีละคำ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.32 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.24 ไม่สามารถให้ความสนใจอ่านได้จนจบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.15 ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากการอ่านได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.03 และไม่สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.85 ดังตารางที่ 1.3 ปัญหาด้านการอ่าน อื่นๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุ อาทิเช่น ไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์เฉพาะ และ ไม่สามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่อ่านได้

4.2.4 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.64 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50 มีปัญหาเรื่องการจัดลำดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.46 ไม่สามารถเขียนให้จบประโยคได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.34 ไม่สามารถเลือกประเด็น/เนื้อหาเพื่อเขียนได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.32 และไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.27 ดังตารางที่ 1.4 ปัญหาด้านการเขียนอื่นๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุ อาทิเช่น ไม่มีความรู้ด้านคำเชื่อมประโยค ทำให้ประโยคออกมาไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถเรียบเรียงประโยคตามหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง และ ไม่มีคลังคำศัพท์ที่เพียงพอ

ตารางที่ 1 ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตารางที่ 1.1 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง)

ลำดับ		ระดับของปัจจัย		
		ค่า S.D.	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	การแปลผล
1	ไม่สามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้	0.88	3.07	ปานกลาง
2	ไม่สามารถแยกแยะหรือเข้าใจสำเนียงต่างๆ เช่น สำเนียงอังกฤษ สำเนียงอเมริกัน สำเนียงออสเตรเลีย สำเนียงอินเดีย สำเนียงจีน เป็นต้น	0.95	3.46	ปานกลาง

ลำดับ		ระดับของปัจจัย		
		ค่า S.D.	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	การแปลผล
3	มีปัญหาในการทำความเข้าใจคำศัพท์ หรือ สำนวน	0.94	3.28	ปานกลาง
4	ไม่สามารถตีความหมายจากรูปแบบไวยากรณ์ ที่แตกต่างกันได้	0.94	3.29	ปานกลาง
5	ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้	0.89	3.06	ปานกลาง
6	ต้องฟังซ้ำๆหลายๆรอบๆจึงจะพอเข้าใจบ้าง	0.92	3.49	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวมปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง)	0.92	3.28	ปานกลาง

ตารางที่ 1.2 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด)

ลำดับ		ระดับของปัจจัย		
		ค่า S.D.	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	การแปลผล
1	ไม่สามารถสนทนาในชีวิตประจำวันได้	0.99	3.14	ปานกลาง
2	ไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้ เช่น s, sh, ch, th, f, v เป็นต้น	1.10	2.80	ปานกลาง
3	มีปัญหาในการใช้คำศัพท์ หรือ สำนวน	0.88	3.28	ปานกลาง
4	มีปัญหาในการใช้รูปแบบไวยากรณ์	0.94	3.52	มาก
5	มีความกังวล ลังเล ไม่กล้าพูด	1.03	3.61	มาก
6	ไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ มักจะพูดเป็น คำๆ	1.05	3.43	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวมปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด)	1.00	3.30	ปานกลาง

ตารางที่ 1.3 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน)

ลำดับ		ระดับของปัจจัย		
		ค่า S.D.	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	การแปลผล
1	ไม่สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ในชีวิตประจำวัน	0.96	2.85	ปานกลาง
2	ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากการอ่านได้	0.96	3.03	ปานกลาง
3	มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน	0.93	3.24	ปานกลาง
4	มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์	0.96	3.39	ปานกลาง
5	มักจะอ่าน และแปลทีละคำ	1.05	3.32	ปานกลาง
6	ไม่สามารถให้ความสนใจอ่านได้จนจบ	1.07	3.15	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวมปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน)	0.99	3.17	ปานกลาง

ตารางที่ 1.4 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน)

ลำดับ		ระดับของปัจจัย		
		ค่า S.D.	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	การแปลผล
1	ไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ในชีวิตประจำวัน	0.96	3.27	ปานกลาง
2	ไม่สามารถเลือกประเด็น/เนื้อหาเพื่อเขียนได้	0.97	3.32	ปานกลาง
3	มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน	0.98	3.50	ปานกลาง
4	มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์	0.98	3.64	มาก
5	มีปัญหาเรื่องการจัดลำดับ	0.97	3.46	ปานกลาง
6	ไม่สามารถเขียนให้จบประโยคได้	1.05	3.34	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวมปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน)	0.98	3.42	ปานกลาง

4.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ จำแนกตามความต้องการใน 4 ทักษะ ความต้องการด้านการฟัง ความต้องการด้านการพูด ความ ต้องการด้านการอ่าน และความต้องการด้านการเขียน

ผลการวิเคราะห์ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นความต้องการใน 4 ทักษะ ความต้องการด้านการฟัง ความต้องการด้านการพูด ความต้องการด้านการอ่าน และความต้องการด้านการเขียน พบว่า

4.3.1 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การฟังเพลง ภาพยนตร์ ข่าว หรือสื่ออื่นๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.60 การฟังสนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.39 การฟังข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.32 การฟังคำบรรยาย คำอธิบาย การอบรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.27 การฟังการประชุมหรือการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.23 และการฟังสนทนาภาษาอังกฤษผ่านโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.22 ดังตารางที่ 2.1 ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุความต้องการด้านฟังอื่นๆ อาทิเช่น ต้องการผู้สอนมีสื่อการสอนที่ทันสมัย เช่น ภาพยนตร์ สื่อออนไลน์ต่างๆ เพื่อใช้ในการฝึกทักษะการฟังและสื่อการสอนเหล่านี้จะดึงดูดผู้เรียนให้สนใจในการฝึกทักษะการฟังมากขึ้น ได้ฝึกทักษะการฟังจากเจ้าของภาษาโดยตรง และเนื่องจากผู้เรียนฟังไม่ทัน ดังนั้นผู้ตอบแบบสอบถามจึงต้องการให้ผู้สอนปรับจังหวะการพูดและพูดทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจที่มากยิ่งขึ้น

4.3.2 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การพูดคุยตอบโต้สนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.37 การสอบถาม หรือการให้ข้อมูล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.35 การพูดเจรจาต่อรอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.31 และการพูดคุยตอบโต้สนทนาทางโทรศัพท์, การเสนอแนะ ให้ความคิดเห็น, การพูดนำเสนอ การพูดในที่สาธารณะชน มีคะแนนเท่ากัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.28 ดังตารางที่ 2.2 ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุความต้องการด้านพูดอื่นๆ อาทิเช่น ได้ฝึกทักษะการพูดกับเจ้าของภาษา มีการนำเสนองานหน้าชั้นเรียนรายบุคคลเพื่อพัฒนาทักษะการพูด และมีการฝึกทักษะการพูดตัวต่อตัวกับผู้สอนหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน

4.3.3 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การอ่านป้ายบอกทาง สัญลักษณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.54 การอ่านเพื่อความบันเทิงจากสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.52 การอ่านเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลทั่วไปจากหนังสือ วารสาร บทความและการอ่านจดหมาย หรืออีเมลล์ มีคะแนนเท่ากัน มี

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.38 การอ่านข่าว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.30 และการอ่านคู่มือการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.28 **ตารางที่ 2.3** ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุความต้องการด้านอ่านอื่นๆ อาทิเช่น ฝึกการอ่านจากวรรณกรรมหรือสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษ มีการสอบเก็บคะแนนย่อยในบทเรียนเพื่อเป็นแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน และมีการเลือกแบบเรียนให้เหมาะสมกับทักษะความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียน

4.3.4 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การเขียนเพื่อความบันเทิง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.41 การเขียนประวัติ เรซูเม่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.39 การเขียนเพื่อให้ข้อมูล กรอกแบบฟอร์ม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.38 การเขียนอีเมลล์ หรือจดหมาย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.32 การเขียนบทความวิชาการ และการเขียนเพื่อจดบันทึกประจำวัน ไคอารี มีคะแนนเท่ากัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.26 **ตารางที่ 2.4 3** ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุความต้องการด้านเขียนอื่นๆ อาทิเช่น บทเรียนควรเป็นการฝึกการเขียนตั้งแต่ประโยคพื้นฐานและการเรียบเรียงประโยค และต้องการทักษะการเขียนที่จำเป็นต่อการทำงานในอนาคต

ตารางที่ 2 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ

ตารางที่ 2.1 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง)

ลำดับ		ระดับของปัจจัย		
		ค่า S.D.	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	การแปลผล
1	การฟังสนทนาแบบตัวต่อตัว	0.93	3.39	ปานกลาง
2	การฟังสนทนาภาษาอังกฤษผ่านโทรศัพท์	1.00	3.22	ปานกลาง
3	การฟังข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น	1.00	3.32	ปานกลาง
4	การฟังการประชุมหรือการนำเสนอ	0.98	3.23	ปานกลาง
5	การฟังคำบรรยาย คำอธิบาย การอบรม	0.96	3.27	ปานกลาง
6	การฟังเพลง ภาพยนตร์ ข่าว หรือสื่ออื่นๆ	0.98	3.60	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวมความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง)	0.98	3.34	ปานกลาง

ตารางที่ 2.2 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด)

ลำดับ		ระดับของปัจจัย		
		ค่า S.D.	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	การแปลผล
1	การพูดคุย ตอบโต้สนทนาแบบตัวต่อตัว	0.97	3.37	ปานกลาง
2	การพูดคุย ตอบโต้สนทนาทางโทรศัพท์	1.01	3.28	ปานกลาง
3	การเสนอแนะ ให้ความคิดเห็น	1.00	3.28	ปานกลาง
4	การพูดเจรจาต่อรอง	0.99	3.31	ปานกลาง
5	การพูดนำเสนอ การพูดในที่สาธารณะชน	1.04	3.28	ปานกลาง
6	การสอบถาม หรือการให้ข้อมูล	1.02	3.35	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวมความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด)	1.01	3.31	ปานกลาง

ตารางที่ 2.3 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน)

ลำดับ		ระดับของปัจจัย		
		ค่า S.D.	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	การแปลผล
1	การอ่านเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลทั่วไปจากหนังสือวารสาร บทความ	0.99	3.38	ปานกลาง
2	การอ่านคู่มือการใช้งาน	0.98	3.28	ปานกลาง
3	การอ่านจดหมาย หรืออีเมลล์	0.92	3.38	ปานกลาง
4	การอ่านเพื่อความบันเทิงจากสื่อต่างๆ	0.96	3.52	มาก
5	การอ่านข่าว	1.00	3.30	ปานกลาง
6	การอ่านป้ายบอกทาง สัญลักษณ์	0.92	3.54	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวมความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน)	0.96	3.40	ปานกลาง

ตารางที่ 2.4 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน)

ลำดับ		ระดับของปัจจัย		
		ค่า S.D.	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	การแปลผล
1	การเขียนบทความวิชาการ	1.09	3.26	ปานกลาง
2	การเขียนอีเมลล์ หรือจดหมาย	1.03	3.32	ปานกลาง
3	การเขียนประวัติ เรซูเม่	1.00	3.39	ปานกลาง
4	การเขียนเพื่อให้ข้อมูล กรอกแบบฟอร์ม	0.99	3.38	ปานกลาง
5	การเขียนเพื่อจดบันทึกประจำวัน ไดอารี	1.06	3.26	ปานกลาง
6	การเขียนเพื่อความบันเทิง	1.01	3.41	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวมความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน)	1.03	3.34	ปานกลาง

4.3 ผลการวิเคราะห์จำแนกตามคณะ

เมื่อแยกเป็นผลการวิเคราะห์ตามแต่ละคณะ สามารถรายงานข้อมูลของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างรายคณะ รายงานแบ่งเป็น ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษ และความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรายงานผลวิเคราะห์ข้อมูลเรียงลำดับจากคณะที่มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ไปยังน้อยที่สุด คณะผู้วิจัยสุ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 10 ของจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของแต่ละคณะ ดังต่อไปนี้

4.3.1 คณะบริหารธุรกิจ

4.3.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จากการเก็บข้อมูลตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้งหมด 56 คน แบ่งเป็นเพศชาย 12 คน และเพศหญิง 44 คน คิดเป็นร้อยละ 21 และ 79 ตามลำดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามมาจาก 5 ภูมิภาค กรุงเทพฯและปริมณฑล 33 คน ภาคกลาง 11 คน ภาคอีสาน 7 คน ภาคตะวันออก 4 คน และภาคเหนือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 59 ร้อยละ 20 ร้อยละ 12 ร้อยละ 7 และร้อยละ 2 ตามลำดับ ระดับการศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัยแบ่งได้เป็น จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 43 คน การศึกษาระดับ ปวช. 13 คน คิดเป็นร้อยละ 77 และร้อยละ 23 และคำถามสุดท้าย ความคิดเห็นที่มีต่อพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบ ดี 8 คน พอใช้ 40 คน และควรปรับปรุง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ร้อยละ 72 และร้อยละ 14

4.3.1.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็น ปัญหาใน 4 ทักษะ ปัญหาด้านการฟัง ปัญหาด้านการพูด ปัญหาด้านการอ่าน และปัญหาด้านการเขียน พบว่า

4.3.1.2.1 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ ไม่สามารถแยกแยะหรือเข้าใจสำเนียงต่างๆ เช่น สำเนียงอังกฤษ สำเนียงอเมริกัน สำเนียงออสเตรเลีย สำเนียงอินเดีย สำเนียงจีน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.60 มีปัญหาในการทำ ความเข้าใจคำศัพท์ หรือสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.40 ไม่สามารถตีความหมายจากรูปแบบ ไวยากรณ์ที่แตกต่างกันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.33 ต้องฟังซ้ำๆหลายๆรอบๆจึงจะพอเข้าใจบ้าง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.33 ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.07 และไม่สามารถเข้าใจ บทสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.00

4.3.1.2.2 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีความกังวล ลังเล ไม่กล้าพูด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.87 มีปัญหาในการใช้รูปแบบ ไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.73 ไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ มักจะพูดเป็นคำๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.73 มีปัญหาในการใช้คำศัพท์ หรือ สำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.40 ไม่สามารถสนทนาใน ชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.27 และไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้ เช่น s, sh, ch, th, f, v เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.13

4.3.1.2.3 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.67 มักจะอ่าน และแปลทีละคำ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.60 มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.53 ไม่สามารถจับใจความสำคัญ จากการอ่านได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.40 ไม่สามารถให้ความสนใจอ่านได้จนจบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.33 และไม่สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.07

4.3.1.2.4 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องการจัดลำดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.93 ไม่สามารถเขียนให้จบประโยคได้ มี

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.80 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.67 มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.67 ไม่สามารถเลือกประเด็น/เนื้อหาเพื่อเขียนได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.60 และไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.53

4.3.1.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นความต้องการใน 4 ทักษะ ความต้องการด้านการฟัง ความต้องการด้านการพูด ความต้องการด้านการอ่าน และความต้องการด้านการเขียน พบว่า

4.3.1.3.1 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การฟังเพลง ภาพยนตร์ ข่าว หรือสื่ออื่นๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.80 การฟังสนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.40 การฟังข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.27 การฟังคำบรรยาย คำอธิบาย การอบรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.13 การฟังการประชุมหรือการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.07 และการฟังสนทนาภาษาอังกฤษผ่านโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.00

4.3.1.3.2 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การพูดเจรจาต่อรอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.13 การสอบถาม หรือการให้ข้อมูล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.13 การพูดคุย ตอบโต้สนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.00 การพูดนำเสนอ การพูดในที่สาธารณะชน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.00 การพูดคุย ตอบโต้สนทนาทางโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.93 และการเสนอแนะให้ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.93

4.3.1.3.3 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การอ่านเพื่อความบันเทิงจากสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.60 การอ่านป้ายบอกทาง สัญลักษณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.53 การอ่านข่าว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.27 การอ่านเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลทั่วไปจากหนังสือ วารสาร บทความ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.27 การอ่านจดหมาย หรืออีเมล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.20 และการอ่านคู่มือการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.13

4.3.1.3.4 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การเขียนประวัติ เรซูเม่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.53 การเขียนเพื่อให้ข้อมูล กรอกแบบฟอร์ม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.53 การเขียนเพื่อความบันเทิง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.40 การเขียนเพื่อจดบันทึกประจำวัน ไดอารี่ มีค่าเฉลี่ย

$(\bar{X}) = 3.33$ การเขียนอีเมลล์ หรือจดหมาย มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.27$ และการเขียนบทความวิชาการ มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.27$

4.3.2 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

4.3.2.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จากการเก็บข้อมูลตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้งหมด 41 คน แบ่งเป็นเพศชาย 11 คน และเพศหญิง 30 คน คิดเป็นร้อยละ 27 และ 73 ตามลำดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามมาจาก 6 ภูมิภาค ภาควิชาที่มากที่สุด 14 คน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล 11 คน ภาคกลาง 6 คน ภาคใต้ 4 คน ภาคตะวันออกและภาคเหนือ เท่ากันที่ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ร้อยละ 27 ร้อยละ 15 ร้อยละ 10 ร้อยละ 7 และร้อยละ 7 ตามลำดับ ระดับการศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัย แบ่งได้เป็น จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 28 คน การศึกษาระดับ ปวช. 8 คน การศึกษาระดับปวส. 5 คน คิดเป็นร้อยละ 68 ร้อยละ 20 และร้อยละ 12 และคำถามสุดท้าย ความคิดเห็นที่มีต่อพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบ ดี 4 คน พอใช้ 24 คน และควรปรับปรุง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ร้อยละ 59 และร้อยละ 31

4.3.2.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นปัญหาใน 4 ทักษะ ปัญหาด้านการฟัง ปัญหาด้านการพูด ปัญหาด้านการอ่าน และปัญหาด้านการเขียน พบว่า

4.3.2.2.1 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ ต้องฟังซ้ำๆ หลายๆ รอบๆ จึงจะพอเข้าใจบ้าง มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.59$ ไม่สามารถตีความหมายจากรูปแบบไวยากรณ์ที่แตกต่างกันได้ มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.41$ ไม่สามารถแยกแยะหรือเข้าใจสำเนียงต่างๆ เช่น สำเนียงอังกฤษ สำเนียงอเมริกัน สำเนียงออสเตรเลีย สำเนียงอินเดีย สำเนียงจีน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.33$ มีปัญหาในการทำความเข้าใจคำศัพท์ หรือสำนวน มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.29$ ไม่สามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.18$ และไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.06$

4.3.2.2.2 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีความกังวล ลังเล ไม่กล้าพูด มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.67$ ไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ มักจะพูดเป็นคำๆ มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.55$ มีปัญหาในการใช้รูปแบบไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.35$ มีปัญหาในการใช้คำศัพท์

หรือ จำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.20 ไม่สามารถสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.14 และไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้ เช่น s, sh, ch, th, f, v เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.71

4.3.2.2.3 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.41 มักจะอ่าน และแปลทีละคำ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.18 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.16 ไม่สามารถให้ความสนใจอ่านได้จนจบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.06 ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากการอ่านได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.94 และไม่สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.76

4.3.2.2.4 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.61 มีปัญหาเรื่องการจัดลำดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.47 ไม่สามารถเขียนให้จบประโยคได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.47 ไม่สามารถเลือกประเด็น/เนื้อหาเพื่อเขียนได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 และไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.39

4.3.2.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นความต้องการใน 4 ทักษะ ความต้องการด้านการฟัง ความต้องการด้านการพูด ความต้องการด้านการอ่าน และความต้องการด้านการเขียน พบว่า

4.3.2.3.1 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การฟังเพลง ภาพยนตร์ ข่าว หรือสื่ออื่นๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.39 การฟังสนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.16 การฟังคำบรรยาย คำอธิบาย การอบรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.16 การฟังสนทนาภาษาอังกฤษผ่านโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.08 การฟังข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.00 และการฟังการประชุมหรือการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.96

4.3.2.3.2 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การพูดคุย ตอบโต้สนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.10 การพูดเจรจาต่อรอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.04 การพูดนำเสนอ การพูดในที่สาธารณะชน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.98 การสอบถามหรือการให้ข้อมูล มี

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.98 การพูดคุย ตอบโต้สนทนาทางโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.96 และการเสนอแนะ
ให้ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.94

4.3.2.3.3 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้
การอ่านป้ายบอกทาง สัญลักษณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.27 การอ่านเพื่อความบันเทิงจากสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ย
(\bar{X}) = 3.24 การอ่านเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลทั่วไปจากหนังสือ วารสาร บทความ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.20 การ
อ่านคู่มือการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.18 การอ่านจดหมาย หรืออีเมล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.16 และการอ่าน
ข่าว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.06

4.3.2.3.4 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้
การเขียนประวัติ เรซูเม่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.16 การเขียนเพื่อให้ข้อมูล กรอกแบบฟอร์ม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) =
3.14 การเขียนเพื่อความบันเทิง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.12 การเขียนบทความวิชาการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.10
การเขียนอีเมล หรือจดหมาย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.02 และการเขียนเพื่อจดบันทึกประจำวัน ไดอารี่ มี
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.98

4.3.3 คณะศิลปศาสตร์

4.3.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จากการเก็บข้อมูลตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้งหมด 39 คน แบ่งเป็นเพศชาย 9 คน และเพศหญิง 30 คน คิดเป็นร้อยละ
23 และ 77 ตามลำดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามมาจาก 5 ภูมิภาค กรุงเทพฯและปริมณฑล 29 คน ภาคอีสาน 5
คน ภาคกลาง 2 คน ภาคตะวันออก 2 คน และภาคใต้ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 74 ร้อยละ 13 ร้อยละ ร้อยละ 5 ร้อยละ 5
และร้อยละ 3 ตามลำดับ ระดับการศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัยแบ่งได้เป็น จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 34 คน
และการศึกษาระดับ ปวช. 5 คน คิดเป็นร้อยละ 87 และร้อยละ 13 และคำถามสุดท้าย ความคิดเห็นที่มีต่อพื้น
ฐานความรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบ ดี 3 คน พอใช้ 31 คน และควรปรับปรุง 5 คน คิดเป็นร้อยละ
8 ร้อยละ 79 และร้อยละ 13

4.3.1.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นปัญหาใน 4 ทักษะ ปัญหาด้านการฟัง ปัญหาด้านการพูด ปัญหาด้านการอ่าน และปัญหาด้านการเขียน พบว่า

4.3.1.2.1 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ ไม่สามารถแยกแยะหรือเข้าใจสำเนียงต่างๆ เช่น สำเนียงอังกฤษ สำเนียงอเมริกัน สำเนียงออสเตรเลีย สำเนียงอินเดีย สำเนียงจีน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.35 ต้องฟังซ้ำๆหลายๆรอบๆจึงจะพอเข้าใจบ้าง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.22 มีปัญหาในการทำความเข้าใจคำศัพท์ หรือสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.13 ไม่สามารถตีความหมายจากรูปแบบไวยากรณ์ที่แตกต่างกันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.02 ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.83 และไม่สามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.67

4.3.1.2.2 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาในการใช้รูปแบบไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.61 มีความกังวล ลังเล ไม่กล้าพูด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 มีปัญหาในการใช้คำศัพท์ หรือ สำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.24 ไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ มักจะพูดเป็นคำๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.00 ไม่สามารถสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.78 และไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้ เช่น s, sh, ch, th, f, v เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.41

4.3.1.2.3 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.22 มักจะอ่าน และแปลทีละคำ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.11 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.09 ไม่สามารถให้ความสนใจอ่านได้จนจบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.07 ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากการอ่านได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.72 และไม่สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.46

4.3.1.2.4 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.78 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.59 มีปัญหาเรื่องการจัดลำดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.33 ไม่สามารถเลือกประเด็น/เนื้อหาเพื่อเขียนได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.09 ไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.00 และไม่สามารถเขียนให้จบประโยคได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.98

4.3.1.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นความต้องการใน 4 ทักษะ ความต้องการด้านการฟัง ความต้องการด้านการพูด ความต้องการด้านการอ่าน และความต้องการด้านการเขียน พบว่า

4.3.1.3.1 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การฟังเพลง ภาพยนตร์ ข่าว หรือสื่ออื่นๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.65 การฟังสนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.48 การฟังข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 การฟังสนทนาภาษาอังกฤษผ่านโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.37 การฟังการประชุมหรือการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.30 และการฟังคำบรรยาย คำอธิบาย การอบรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.24

4.3.1.3.2 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การพูดคุย ตอบโต้สนทนาแบบตัวต่อตัวมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.61 การสอบถาม หรือการให้ข้อมูล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.54 การพูดนำเสนอ การพูดในที่สาธารณะชน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.46 การเสนอแนะ ให้ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.46 การพูดเจรจาต่อรอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.39 และการพูดคุย ตอบโต้สนทนาทางโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.39

4.3.1.3.3 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การอ่านเพื่อความบันเทิงจากสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.70 การอ่านป้ายบอกทาง สัญลักษณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.70 การอ่านจดหมาย หรืออีเมล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 การอ่านเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลทั่วไปจากหนังสือ วารสาร บทความ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.35 การอ่านข่าว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.30 และการอ่านคู่มือการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.09

4.3.1.3.4 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การเขียนเพื่อความบันเทิง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.54 การเขียนประวัติ เรซูเม่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.48 การเขียนอีเมล หรือจดหมาย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.48 การเขียนเพื่อให้ข้อมูล กรอกแบบฟอร์ม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.48 การเขียนบทความวิชาการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.24 และการเขียนเพื่อจดบันทึกประจำวัน ไดอารี่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.24

4.3.4 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

4.3.4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จากการเก็บข้อมูลตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้งหมด 32 คน แบ่งเป็นเพศชาย 25 คน และเพศหญิง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 78 และ 22 ตามลำดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามมาจาก 6 ภูมิภาค กรุงเทพฯและปริมณฑล 20 คน ภาคกลาง 7 คน ภาคอีสาน 2 คน ภาคใต้ 1 คน ภาคตะวันออก 1 คน และภาคเหนือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 63 ร้อยละ 22 ร้อยละ 6 ร้อยละ 3 ร้อยละ 3 และร้อยละ 3 ตามลำดับ ระดับการศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัยแบ่งได้เป็น จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 18 คน การศึกษาระดับ ปวช. 14 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และร้อยละ 44 และคำถามสุดท้าย ความคิดเห็นที่มีต่อพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบ ดี 9 คน พอใช้ 21 คน และควรปรับปรุง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ร้อยละ 66 และร้อยละ 6

4.3.4.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นปัญหาใน 4 ทักษะ ปัญหาด้านการฟัง ปัญหาด้านการพูด ปัญหาด้านการอ่าน และปัญหาด้านการเขียน พบว่า

4.3.4.2.1 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ ต้องฟังซ้ำๆ หลายๆ รอบๆ จึงจะพอเข้าใจบ้าง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 ไม่สามารถแยกแยะหรือเข้าใจสำเนียงต่างๆ เช่น สำเนียงอังกฤษ สำเนียงอเมริกัน สำเนียงออสเตรเลีย สำเนียงอินเดีย สำเนียงจีน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.55 มีปัญหาในการทำความเข้าใจคำศัพท์ หรือสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.30 ไม่สามารถตีความหมายจากรูปแบบไวยากรณ์ที่แตกต่างกันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.30 ไม่สามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.20 และไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.10

4.3.4.2.2 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีความกังวล ลังเล ไม่กล้าพูด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.55 มีปัญหาในการใช้รูปแบบไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50 ไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ มักจะพูดเป็นคำๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50 มีปัญหาในการใช้คำศัพท์ หรือ สำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.35 ไม่สามารถสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.28 และไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้ เช่น s, sh, ch, th, f, v เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.95

4.3.4.2.3 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มักจะอ่าน และแปลทีละคำ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.38 มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.30 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.18 ไม่สามารถให้ความสนใจอ่านได้จนจบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.10 ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากการอ่านได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.08 และไม่สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.98

4.3.4.2.4 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.45 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.40 มีปัญหาเรื่องการจัดลำดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.40 ไม่สามารถเลือกประเด็น/เนื้อหาเพื่อเขียนได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.28 ไม่สามารถเขียนให้จบประโยคได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.23 และไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.18

4.3.4.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นความต้องการใน 4 ทักษะ ความต้องการด้านการฟัง ความต้องการด้านการพูด ความต้องการด้านการอ่าน และความต้องการด้านการเขียน พบว่า

4.3.4.3.1 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การฟังเพลง ภาพยนตร์ ข่าว หรือสื่ออื่นๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.63 การฟังข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.45 การฟังคำบรรยาย คำอธิบาย การอบรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 การฟังสนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.38 การฟังสนทนาภาษาอังกฤษผ่าน โทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.38 และการฟังการประชุมหรือการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.38

4.3.4.3.2 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การพูดเจรจาต่อรอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.48 การสอบถาม หรือการให้ข้อมูล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.48 การเสนอแนะ ให้ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.45 การพูดคุย ตอบโต้สนทนาทางโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 การพูดนำเสนอ การพูดในที่สาธารณะชน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.38 และการพูดคุย ตอบโต้สนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.38

4.3.4.3.3 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การอ่านป้ายบอกทาง สัญลักษณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.63 การอ่านคู่มือการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.53 การอ่านจดหมาย หรืออีเมล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.48 การอ่านเพื่อความบันเทิงจากสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.48 การอ่านเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลทั่วไปจากหนังสือ วารสาร บทความ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 และการอ่านข่าว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.38

4.3.4.3.4 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การเขียนประวัติ เรซูเม่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50 การเขียนเพื่อให้ข้อมูล กรอกแบบฟอร์ม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50 การเขียนเพื่อความบันเทิง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50 การเขียนเพื่อจดบันทึกประจำวัน ไดอารี่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.48 การเขียนอีเมล หรือจดหมาย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.38 และการเขียนบทความวิชาการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.35

4.3.5 คณะวิศวกรรมศาสตร์

4.3.5.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จากการเก็บข้อมูลตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้งหมด 25 คน แบ่งเป็นเพศชาย 16 คน และเพศหญิง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 64 และ 36 ตามลำดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามมาจาก 5 ภูมิภาค กรุงเทพฯและปริมณฑล 14 คน ภาคกลาง 6 คน ภาคอีสาน 3 คน ภาคใต้ 1 คน และภาคเหนือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 56 ร้อยละ 24 ร้อยละ 12 ร้อยละ 4 และร้อยละ 4 ตามลำดับ ระดับการศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัยแบ่งได้เป็น จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 13 คน การศึกษาระดับ ปวช. 7 คน การศึกษาระดับปวส. 5 คน คิดเป็นร้อยละ 52 ร้อยละ 28 และร้อยละ 20 และคำถามสุดท้าย ความคิดเห็นที่มีต่อพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบ พอใช้ 13 คน และควรปรับปรุง 12 คน คิดเป็นร้อยละ 52 และร้อยละ 48

4.3.5.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นปัญหาใน 4 ทักษะ ปัญหาด้านการฟัง ปัญหาด้านการพูด ปัญหาด้านการอ่าน และปัญหาด้านการเขียน พบว่า

4.3.5.2.1 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ ไม่สามารถแยกแยะหรือเข้าใจสำเนียงต่างๆ เช่น สำเนียงอังกฤษ สำเนียงอเมริกัน สำเนียงออสเตรเลีย สำเนียงอินเดีย สำเนียงจีน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.92 มีปัญหาในการทำความเข้าใจคำศัพท์ หรือสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.67 ไม่สามารถตีความหมายจากรูปแบบไวยากรณ์ที่แตกต่างกันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.67 ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.58 ต้องฟังซ้ำๆ หลายๆ รอบๆ จึงจะพอเข้าใจบ้าง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50 และไม่สามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.25

4.3.5.2.2 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาในการใช้รูปแบบไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.92 มีความกังวล ลังเล ไม่กล้าพูด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 ไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ มักจะพูดเป็นคำๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 ไม่สามารถสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50 มีปัญหาในการใช้คำศัพท์ หรือ สำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50 และไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้ เช่น s, sh, ch, th, f, v เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.33

4.3.5.2.3 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มักจะอ่าน และแปลทีละคำ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.08 มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.83 ไม่สามารถให้ความสนใจอ่านได้จนจบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากการอ่านได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.58 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.58 และไม่สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.42

4.3.5.2.4 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.00 ไม่สามารถเขียนให้จบประโยคได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.92 มีปัญหาเรื่องการจัดลำดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 ไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.58 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.58 และไม่สามารถเลือกประเด็น/เนื้อหาเพื่อเขียนได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50

4.3.5.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นความต้องการใน 4 ทักษะ ความต้องการด้านการฟัง ความต้องการด้านการพูด ความต้องการด้านการอ่าน และความต้องการด้านการเขียน พบว่า

4.3.5.3.1 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การฟังสนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.83 การฟังข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.83 การฟังเพลง ภาพยนตร์ ข่าว หรือสื่ออื่นๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.83 การฟังการประชุมหรือการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 การฟังคำบรรยาย คำอธิบาย การอบรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.67 และการฟังสนทนาภาษาอังกฤษผ่านโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50

4.3.5.3.2 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การพูดนำเสนอ การพูดในที่สาธารณะชน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.92 การพูดคุย ตอบโต้สนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.83 การพูดคุย ตอบโต้สนทนาทางโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.83 การเสนอแนะ ให้ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 การสอบถาม หรือการให้ข้อมูล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 และการพูดเจรจาต่อรอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.67

4.3.5.3.3 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การอ่านเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลทั่วไปจากหนังสือ วารสาร บทความ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.92 การอ่านคู่มือการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 การอ่านจดหมาย หรืออีเมล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 การอ่านเพื่อความบันเทิงจากสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 การอ่านป้ายบอกทาง สัญลักษณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 และการอ่านข่าว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50

4.3.5.3.4 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การเขียนเพื่อให้ข้อมูล กรอกแบบฟอร์ม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 การเขียนเพื่อความบันเทิง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75 การเขียนบทความวิชาการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.67 การเขียนอีเมล หรือจดหมาย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.67 การเขียนประวัติ เรซูเม่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.67 และการเขียนเพื่อจดบันทึกประจำวัน ไดอารี่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50

4.3.6 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

4.3.6.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จากการเก็บข้อมูลตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้งหมด 5 คน แบ่งเป็นเพศชาย 3 คน และเพศหญิง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และ 40 ตามลำดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามมาจาก 3 ภูมิภาค กรุงเทพฯและปริมณฑล 2 คน ภาคกลาง 2 คน และภาคอีสาน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ร้อยละ 40 และร้อยละ 20 ตามลำดับ ระดับการศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัยแบ่งได้เป็น จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 3 คน การศึกษาระดับ ปวช. 2 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และร้อยละ 40 และคำถามสุดท้าย ความคิดเห็นที่มีต่อพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบ พอใช้ 4 คน และควรปรับปรุง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และร้อยละ 20

4.3.6.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นปัญหาใน 4 ทักษะ ปัญหาด้านการฟัง ปัญหาด้านการพูด ปัญหาด้านการอ่าน และปัญหาด้านการเขียน พบว่า

4.3.6.2.1 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ ไม่สามารถแยกแยะหรือเข้าใจสำเนียงต่างๆ เช่น สำเนียงอังกฤษ สำเนียงอเมริกัน สำเนียงออสเตรเลีย สำเนียงอินเดีย สำเนียงจีน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.64 ต้องฟังซ้ำๆหลายๆรอบๆจึงจะพอเข้าใจบ้าง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.57 มีปัญหาในการทำความเข้าใจคำศัพท์ หรือสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.29 ไม่สามารถตีความหมายจากรูปแบบไวยากรณ์ที่แตกต่างกันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.29 ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.21 และไม่สามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.14

4.3.6.2.2 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีความกังวล ลังเล ไม่กล้าพูด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.57 ไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ มักจะพูดเป็นคำๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 มีปัญหาในการใช้คำศัพท์ หรือ สำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.21 มีปัญหาในการใช้รูปแบบไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.21 ไม่สามารถสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.14 และไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้ เช่น s, sh, ch, th, f, v เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.93

4.3.6.2.3 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 มักจะอ่าน และแปลทีละคำ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.29 ไม่สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.14 ไม่สามารถจับ

ใจความสำคัญจากการอ่านได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.14 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.14 และไม่สามารถให้ความสนใจอ่านได้จนจบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.14

4.3.6.2.4 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.71 ไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.57 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.57 มีปัญหาเรื่องการจัดลำดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.57 ไม่สามารถเขียนให้จบประโยคได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50 และไม่สามารถเลือกประเด็น/เนื้อหาเพื่อเขียนได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43

4.3.6.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นความต้องการใน 4 ทักษะ ความต้องการด้านการฟัง ความต้องการด้านการพูด ความต้องการด้านการอ่าน และความต้องการด้านการเขียน พบว่า

4.3.6.3.1 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การฟังสนทนาแบบตัวต่อตัวมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50 การฟังเพลง ภาพยนตร์ ข่าว หรือสื่ออื่นๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 การฟังข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 การฟังการประชุมหรือการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.29 การฟังคำบรรยาย คำอธิบาย การอบรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.21 และการฟังสนทนาภาษาอังกฤษผ่านโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.86

4.3.6.3.2 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การสอบถาม หรือการให้ข้อมูล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 การพูดนำเสนอ การพูดในที่สาธารณะชน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 การพูดเจรจาต่อรอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 การพูดคุย ตอบโต้สนทนาทางโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 การพูดคุย ตอบโต้สนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 และการเสนอแนะ ให้ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.29

4.3.6.3.3 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การอ่านเพื่อความบันเทิงจากสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.50 การอ่านเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลทั่วไปจากหนังสือ วารสาร บทความ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 การอ่านป้ายบอกทาง สัญลักษณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 การอ่านข่าว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 การอ่านจดหมาย หรืออีเมล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 และการอ่านคู่มือการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36

4.3.6.3.4 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ การเขียนอีเมล หรือจดหมาย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.43 การเขียนบทความวิชาการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 การเขียนเพื่อความบันเทิง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.29 การเขียนประวัติ เรซูเม่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.29 การเขียนเพื่อจดบันทึกประจำวัน ไดอารี มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.29 และการเขียนเพื่อให้ข้อมูล กรอกแบบฟอร์ม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.21

4.3.7 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

4.3.7.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จากการเก็บข้อมูลตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้งหมด 3 คน แบ่งเป็นเพศชาย 2 คน และเพศหญิง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 67 และ 33 ตามลำดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามมาจาก 3 ภูมิภาค กรุงเทพฯและปริมณฑล 1 คน ภาคอีสาน 1 คน และภาคเหนือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ร้อยละ 33.3 และร้อยละ 33.3 ตามลำดับ ระดับการศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัยแบ่งได้เป็น จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 2 คน การศึกษาระดับ ปวช. 1 คน คิดเป็นร้อยละ 67 และร้อยละ 33 และคำถามสุดท้าย ความคิดเห็นที่มีต่อพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบ พอใช้ 2 คน และควรปรับปรุง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 67 และร้อยละ 33

4.3.7.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นปัญหาใน 4 ทักษะ ปัญหาด้านการฟัง ปัญหาด้านการพูด ปัญหาด้านการอ่าน และปัญหาด้านการเขียน พบว่า

4.3.7.2.1 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ ต้องฟังซ้ำๆหลายๆรอบๆจึงจะพอเข้าใจบ้าง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.40 ไม่สามารถแยกแยะหรือเข้าใจสำเนียงต่างๆ เช่น สำเนียงอังกฤษ สำเนียงอเมริกัน สำเนียงออสเตรเลีย สำเนียงอินเดีย สำเนียงจีน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 ไม่สามารถตีความหมายจากรูปแบบไวยากรณ์ที่แตกต่างกันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 ไม่สามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.28 มีปัญหาในการทำความเข้าใจคำศัพท์ หรือสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.24 และไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.12

4.3.7.2.2 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีความกังวล ลังเล ไม่กล้าพูด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.68 มีปัญหาในการใช้รูปแบบไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.60 ไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ มักจะพูดเป็นคำๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.52 ไม่สามารถสนทนาในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 มีปัญหาในการใช้คำศัพท์ หรือ สำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.28 และไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้ เช่น s, sh, ch, th, f, v เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.88

4.3.7.2.3 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.52 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.44 มักจะอ่าน และแปลทีละคำ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากการอ่านได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.20 ไม่สามารถให้ความสนใจอ่านได้จนจบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.20 และไม่สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.00

4.3.7.2.4 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.48 มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.44 ไม่สามารถเลือกประเด็น/เนื้อหาเพื่อเขียนได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.32 มีปัญหาเรื่องการจัดลำดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.32 ไม่สามารถเขียนให้จบประโยคได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.28 และไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.20

4.3.7.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะอุตสาหกรรมถึง
ทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทางคณะผู้วิจัยจำแนกแบบสอบถามเป็นความต้องการใน 4
ทักษะ ความต้องการด้านการฟัง ความต้องการด้านการพูด ความต้องการด้านการอ่าน และความต้องการด้าน
การเขียน พบว่า

4.3.7.3.1 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการฟัง) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้
 การฟังเพลง ภาพยนตร์ ข่าว หรือสื่ออื่นๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.72 การฟังสนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย
 (\bar{X}) = 3.40 การฟังข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.28 การฟังคำบรรยาย คำอธิบาย การ
 อบรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.24 การฟังการประชุมหรือการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.20 และการฟัง
 สนทนาภาษาอังกฤษผ่านโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.20

4.3.7.3.2 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการพูด) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้
 การพูดคุย ตอบโต้สนทนาแบบตัวต่อตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.44 การสอบถาม หรือการให้ข้อมูล มี
 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.44 การพูดคุย ตอบโต้สนทนาทางโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.40 การพูดเจรจาต่อรอง
 มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 การเสนอแนะ ให้ความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.32 และการพูดนำเสนอ การพูด
 ในที่สาธารณะชน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.24

4.3.7.3.3 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการอ่าน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้
 การอ่านเพื่อความบันเทิงจากสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.68 การอ่านป้ายบอกทาง สัญลักษณ์ มีค่าเฉลี่ย
 (\bar{X}) = 3.60 การอ่านข่าว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.56 การอ่านเพื่อค้นหาหาข้อมูลทั่วไปจากหนังสือ วารสาร
 บทความ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.48 การอ่านจดหมาย หรืออีเมล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.48 และการอ่านคู่มือการ
 ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.28

4.3.7.3.4 ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (ด้านการเขียน) เรียงประเด็นจากมากไปหาน้อยดังนี้
 การเขียนเพื่อความบันเทิง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.48 การเขียนเพื่อจดบันทึกประจำวัน ไดอารี มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})
 = 3.36 การเขียนประวัติ เรซูเม่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.36 การเขียนเพื่อให้ข้อมูล กรอกแบบฟอร์ม มีค่าเฉลี่ย
 (\bar{X}) = 3.32 การเขียนอีเมล หรือจดหมาย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.32 และการเขียนบทความวิชาการ มีค่าเฉลี่ย
 (\bar{X}) = 3.20

4.4 ผลวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจากผลการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ TOEIC ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผู้วิจัยประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจากคะแนนสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยได้รับความอนุเคราะห์ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่เข้าร่วมการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ TOEIC มีจำนวนทั้งสิ้น 1,256 คน แบ่งออกเป็น 7 คณะ คณะบริหารธุรกิจ 208 คน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ 435 คน คณะศิลปศาสตร์ 238 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 175 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ 164 คน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม 10 คน และ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ 26 คน โดยมีผลคะแนนเฉลี่ยตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

คณะ	คะแนนการฟัง (495)	คะแนนการอ่าน (495)	คะแนนรวม (990)
คณะบริหารธุรกิจ	141	102	243
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	128	91	219
คณะศิลปศาสตร์	154	98	253
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	140	94	235
คณะวิศวกรรมศาสตร์	132	91	223
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	138	99	237
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	125	90	215
คะแนนเฉลี่ยรวม	137	95	232

คะแนนสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ TOEIC แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการฟัง และด้านการอ่าน โดยด้านการฟังคะแนนเต็ม 495 คะแนน และด้านการอ่านคะแนนเต็ม 495 คะแนน รวมทั้งสิ้น 990 คะแนน โดยคณะที่นักศึกษาสอบได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ คณะศิลปศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 253 คะแนน รองลงมาคือ คณะบริหารธุรกิจ คะแนนเฉลี่ย 243 คะแนน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คะแนนเฉลี่ย 237 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คะแนนเฉลี่ย 235 คณะวิศวกรรมศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 223 คะแนน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 219 คะแนน และคณะที่นักศึกษาสอบได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คะแนนเฉลี่ย 215 คะแนน

4.5 ผลวิเคราะห์บทสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผู้วิจัยสุ่มตัวกลุ่มตัวอย่าง คณะละ 1 คน รวม 7 คน เพื่อสัมภาษณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาการเรียนภาษาอังกฤษ (Focus Group Interview) ผู้วิจัยบันทึกบทสัมภาษณ์แล้วนำมาวิเคราะห์หาความถี่ของคำสำคัญ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลวิเคราะห์คำสำคัญเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษจากบทสัมภาษณ์

คำสำคัญ	ความถี่
ไม่กล้าพูด	12
สำเนียงฟังยาก	9
ฟังไม่รู้เรื่อง	7
กลัวอาจารย์ผู้สอน	4
ไวยากรณ์ยาก	3

หมายเหตุ คำสำคัญรวม 35 คำ

ตารางที่ 4 สรุปคำสำคัญที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยปัญหาเรื่อง ไม่กล้าพูด ถูกพูดถึงมากที่สุด ($f=12$) รองลงมาคือ สำเนียงฟังยาก ($f=9$) ฟังไม่รู้เรื่อง ($f=7$) กลัวอาจารย์ผู้สอน ($f=4$) และไวยากรณ์ยาก ($f=3$)

ตารางที่ 5 ผลวิเคราะห์คำสำคัญเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษจากบทสัมภาษณ์

คำสำคัญ	ความถี่
คุณภาพดนตรี	8
อาจารย์ใจดี	8
ฟังเพลง	5
เล่นเกม	5
ฝึกสนทนา	4

หมายเหตุ คำสำคัญรวม 30 คำ

ตารางที่ 5 สรุปคำสำคัญที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยความต้องการที่ถูกพูดถึงมากที่สุดคือ การเรียนภาษาอังกฤษจากการดูภาพยนตร์ ($f=8$) รองลงมาคือ อาจารย์ใจดี ($f=8$) ฟังเพลง ($f=5$) เล่นเกม ($f=5$) และฝึกสนทนา ($f=4$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้วิจัยขอนำเสนอรายละเอียดของผลการวิจัยและ ข้อเสนอแนะ แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย

1. ความเป็นมาและความสำคัญของ โครงการวิจัยการศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยการศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. ขอบเขตงานวิจัย

ตอนที่ 2 ข้อค้นพบ ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษได้รับการจัดให้อยู่ในสถานะภาษาต่างประเทศหลัก ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และ พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้อันนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถระดับประเทศ จึงมีการริเริ่มการใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนจะก้าวเข้าสู่ระดับอุดมศึกษายังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่คาดหวัง โดยผลการจัดการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน หรือ โอนเน็ต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2559 วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย 27.76 ซึ่งถือว่าต่ำมาก นอกจากนี้ การประเมินด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 ถึงปัจจุบัน พบว่าวิชาภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อเทียบกับวิชาอื่นๆ

เมื่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อหาแนวทางที่จะสามารถนำไปพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ดังนั้น เพื่อเป็นการตอบรับต่อความมุ่งหวังที่จะพัฒนาความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ทางคณะผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการศึกษาข้อมูลความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สอน ผู้วิจัย ในการหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อหาพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษในกับผู้เรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

4. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
5. เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
6. เพื่อศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

3. ขอบเขตของโครงการวิจัย

4. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2560
5. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2560 จากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ตอนที่ 2

ข้อค้นพบ

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จากการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จากผลการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ TOEIC พบว่า นักศึกษาได้รับคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 232 คะแนน คิดเป็นคะแนนการฟัง 137 คะแนน และการอ่าน 95 คะแนน เมื่อเทียบกับกรอบอ้างอิงมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของสหภาพยุโรป (CEFR) ที่ตีความโดย Tannenbaum และ

Wylie (2008) และ ETS TOEIC (2016) พบว่า นักศึกษามีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ระหว่างระดับ A2 ถึง B1 ซึ่งถือเป็นเกณฑ์ที่อยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้

อ้างอิงจากนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ฉบับปี พ.ศ. 2557 ซึ่งระบุไว้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6/ปวช.) จะต้องสำเร็จเป็นผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ B1 หมายถึง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออธิบายความคิดเห็นหรือความรู้สึกของตนเองได้ในสถานการณ์ที่คุ้นเคยและสถานการณ์พื้นฐานด้วยคำศัพท์ที่จำกัด สามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไปได้ หรือข้อมูลที่มีลักษณะเป็นแผนการได้

เมื่อการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนระดับมหาวิทยาลัย จัดไว้ให้กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับ B1 ขึ้นไป จึงมีผลทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกว่า การเรียนในห้องเรียนยากเกินไป ไม่เหมาะสมกับระดับของตนเอง

2. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการวิเคราะห์แบบสอบถาม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาด้านทักษะการเขียนสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.42$) รองลงมาคือ การพูด ($\bar{X} = 3.30$) การฟัง ($\bar{X} = 3.28$) และการอ่าน ($\bar{X} = 3.17$)

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการฟังในระดับปานกลาง โดยประสบปัญหาไม่สามารถแยกแยะหรือเข้าใจสำเนียงต่าง ๆ มากที่สุด ($\bar{X} = 3.46$) สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ โดยนักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการฟังและแยกแยะสำเนียงต่าง ๆ เป็นอันดับ 2 ($f=9$) และ ฟังไม่รู้เรื่อง เป็นอันดับ 3 ($f=7$)

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการพูดในระดับปานกลาง โดยประสบปัญหามากที่สุดในเรื่องมีความกังวล ลังเล ไม่กล้าพูด ($\bar{X} = 3.61$) สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ โดยนักศึกษามีปัญหาเรื่อง ไม่กล้าพูด สูงที่สุด ($f=12$)

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านในระดับปานกลาง โดยประสบปัญหามากที่สุดในเรื่อง ไวยากรณ์ ($\bar{X} = 3.40$) สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ โดยนักศึกษามีปัญหาเรื่อง ไวยากรณ์ เป็นอันดับ 3 ($f=7$)

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการเขียนในระดับปานกลาง โดยประสบปัญหามากที่สุดในเรื่อง ไวยากรณ์ ($\bar{X} = 3.64$) เช่นเดียวกันกับการอ่าน สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ โดยนักศึกษามีปัญหาเรื่อง ไวยากรณ์ เป็นอันดับ 3 ($f=7$)

นอกจากนี้ ในบทสัมภาษณ์ยังมีการกล่าวถึงปัญหาเรื่อง กลัวอาจารย์ผู้สอน ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเช่นกัน

ทักษะในภาษาอังกฤษมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน หากนักศึกษามีปัญหาในด้านการฟัง ก็จะมีปัญหา ด้านการพูดร่วมด้วย หรือถ้านักศึกษามีปัญหาด้านการอ่าน ก็จะมีปัญหาในด้านการเขียนร่วมด้วย เมื่อจัดการ เรียนการสอนเพื่อให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ จึงควรเรียนรู้ทุก ๆ ทักษะไปด้วยกัน ไม่ควรแยกการสอนที่ ละทักษะ (Hinkel, 2006 กล่าวถึงใน Harmer, 2015) นอกจากนี้การเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนก็เป็นสิ่ง สำคัญ นำสมร พงษ์พานิช (2554) กล่าวไว้ว่า ปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนใน ระดับอุดมศึกษาคือผู้เรียนขาดความมั่นใจในตนเองและขาดประสิทธิภาพในการเรียนรู้

3. ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษที่พบจากการวิเคราะห์แบบสอบถาม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความ ต้องการด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการด้านทักษะการ อ่านสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.40$) รองลงมาคือ การฟังและการเขียน ($\bar{X} = 3.34$) และการพูด ($\bar{X} = 3.31$)

กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการฟังในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการ เรียนภาษาอังกฤษจากการฟังเพลง ภาพยนตร์ ข่าว หรือสื่ออื่น ๆ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.34$) สอดคล้องกับบท สัมภาษณ์ ที่ระบุว่า นักศึกษาต้องการเรียนภาษาอังกฤษจากการดูภาพยนตร์มากที่สุด ($f=8$) จากการฟังเพลง ($f=5$) และ จากการเล่นเกม ($f=5$)

กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการพูดในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการ เรียนภาษาอังกฤษจากการพูดคุย ตอบโต้สนทนาแบบตัวต่อตัว ($\bar{X} = 3.37$) สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ ที่ระบุว่า นักศึกษาต้องการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ ($f=4$)

กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการอ่านในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษด้านการอ่านป้ายบอกทาง สัญลักษณ์ ($\bar{X} = 3.54$)

กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการเขียนในระดับปานกลาง มีความต้องการเรียนการเขียนเพื่อความบันเทิง ($\bar{X} = 3.41$)

กลุ่มตัวอย่างกล่าวถึง ใจดี ของผู้สอน ในบทสัมภาษณ์ แสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากบุคลิก ลักษณะของผู้สอน ที่มีผลต่อความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วย

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจในการเรียน และส่งผลให้ผลการเรียนดีขึ้น แนวการสอนของผู้สอน เป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับผลวิจัยของปิยนุช อุดมเกียรติสกุล (2559) ที่กล่าวถึง การเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนในประเทศไทยว่า เป็นการเรียนการสอนที่เน้นด้านความจำของผู้เรียน มากกว่าที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และการขาดความร่วมมือระหว่างอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนภาษาอังกฤษ

ทั้งนี้ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในรายวิชาศึกษาทั่วไปของคณะศิลปศาสตร์ มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาในเบื้องต้น กล่าวคือ มีรายวิชา เรียนภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ และรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการส่วนมากของนักศึกษา

ตอนที่ 3

ข้อเสนอแนะ

1. ผลวิจัยนี้สามารถเป็นประโยชน์ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มรายวิชาศึกษาทั่วไปได้ โดยคำนึงถึงพื้นฐานความสามารถของผู้เรียน ปัญหาที่ผู้เรียนมี และความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ในการวิจัยต่อไป สามารถนำผลวิจัยนี้เป็นพื้นฐานในการคิดค้นหาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลต่อไป

บรรณานุกรม

- Brown, H. D. (2008). *Principles of language learning and teaching*. White Plains, NY: Pearson Longman.
- Council of Europe. Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment. Cambridge, U.K.: Press Syndicate of the University of Cambridge; 2001.
- Graves, K. (2007). *Designing language courses: a guide for teachers*. Boston: Heinle & Heinle.
- Harmer, J. (2015). *The practice of english language teaching* England: Pearson Education Limited.
- Harmer, J. (2015). *The practice of english language teaching* England: Pearson Education Limited.
- Hutchinson, T. & Walters, A. (1994) *English for Specific Purposes*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Iwai, T., Kondo, K., Limm, S. J. D., Ray, E. G., Shimizu, H., and Brown, J. D. (1999). *Japanese language needs analysis*. Available at: <http://nflrc.hawaii.edu/NetWorks/NW13.pdf>
- Internet World Stats. Number of Internet Users by Language 2018 [Available from: <https://www.statista.com/statistics/262946/share-of-the-most-common-languages-on-the-internet/>].
- Macalister, J., & Nation, I. S. (2010). *Language Curriculum Design*. New York, NY: Routledge.
- TOEIC® SCORE VS CEFR. (n.d.). Retrieved October 11, 2018, from <http://yourenglishtest.com/article/index/art/54>
- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. 2544.
- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). 2560.
- กรวิภา พูลผล. ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการพูดภายใต้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป (CEFR) ต่อความสามารถด้านการพูดของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายมัธยมศึกษา (มอดินแดง). วารสารภาษาศาสตร์ และวัฒนธรรม 2561;7(1).

คณะกรรมการการอุดมศึกษา. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐาน ภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา. 2559.

แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. 2557 [สืบค้นวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2562]. เข้าถึงได้จาก : <http://english.obec.go.th/english/2013/index.php/th/component/attachments/download/67>.

นำสมร พงษ์พานิช (2554) การศึกษาปัญหาของการพูด ภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิต คณะ วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551. วารสารมนุษยศาสตร์. 18(1): 85-97.

ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล (2559) ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตจังหวัดปทุมธานี. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 3 จังหวัดนครราชสีมา

กฤษญา ไม้ทอง. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามกรอบอ้างอิง ความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสาร มจร วิชาการ ล้านนา 2561;7(1).

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษขั้นพื้นฐาน. คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวใหม่ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษา 2558. Available from: <http://english.obec.go.th/english/2013/index.php/th/component/attachments/download/93>.

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษขั้นพื้นฐาน. คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวใหม่ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับชั้นประถมศึกษา 2558. เข้าถึงได้จาก: <http://english.obec.go.th/english/2013/index.php/th/component/attachments/download/92>.

สุธาพร ฉายะรดี (2551) ปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579: สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา; 2560.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. แนวดำเนินการในการประเมินความสามารถภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2559-2559.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ: กลุ่มวิจัยและพัฒนานโยบาย สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ; 2560.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. สกอ.แถลงข่าวการรับสมัคร“ครูคืนถิ่น” ปีการศึกษา 2561 ผ่าน TCAS รอบที่ 2. ข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2561.

อารีรักษ์ มีแจ้ง. กรอบการเรียนรู้การสอนและการวัดผลภาษาของสหภาพยุโรปกับการปฏิรูปการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ. 2560;10(1).

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

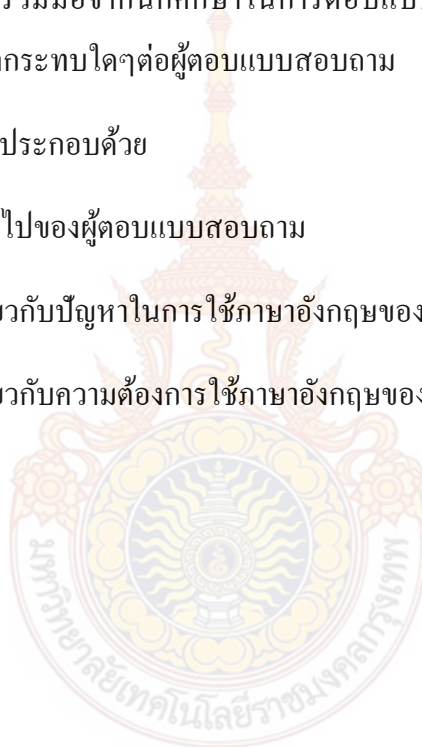
เรื่อง ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสามารถ
 ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ”
 ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ขอความร่วมมือจากนักศึกษาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง คำตอบ
 ทั้งหมดจะเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใดๆต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย หญิง

2. คณะ

- คณะศิลปศาสตร์
 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 คณะวิศวกรรมศาสตร์
 คณะบริหารธุรกิจ
 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

3. ภูมิลำเนา

- กรุงเทพฯและปริมณฑล ภาคกลาง
 ภาคเหนือ ภาคใต้
 ภาคอีสาน ภาคตะวันออก
 ภาคตะวันตก

4. การศึกษาก่อนที่จะเข้ามหาวิทยาลัย

- จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จบการศึกษาระดับ ปวช.
 อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. ความคิดเห็นที่มีต่อพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง

- ดี พอใช้ ควรปรับปรุง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ตามความเป็นจริง

ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ	ระดับของปัญหา				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านการฟัง					
1. ไม่สามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้					
2. ไม่สามารถแยกแยะหรือเข้าใจสำเนียงต่างๆ เช่น สำเนียงอังกฤษ สำเนียงอเมริกัน สำเนียงออสเตรเลีย สำเนียงอินเดีย สำเนียงจีน เป็นต้น					
3. มีปัญหาในการทำความเข้าใจคำศัพท์ หรือสำนวน					
4. ไม่สามารถตีความหมายจากรูปแบบไวยากรณ์ที่แตกต่างกันได้					
5. ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้					
6. ต้องฟังซ้ำๆ หลายๆ รอบๆ จึงจะพอเข้าใจบ้าง					
7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านการพูด					
1. ไม่สามารถสนทนาในชีวิตประจำวันได้					

ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ	ระดับของปัญหา				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
2. ไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้ เช่น s, sh, ch, th, f, v เป็นต้น 3. มีปัญหาในการใช้คำศัพท์ หรือสำนวน 4. มีปัญหาในการใช้รูปแบบไวยากรณ์ 5. มีความกังวล ลังเล ไม่กล้าพูด 6. ไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ มักจะพูดเป็นคำๆ 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านการอ่าน					
1. ไม่สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ในชีวิตประจำวัน 2. ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากการอ่านได้ 3. มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน 4. มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ 5. มักจะอ่าน และแปลทีละคำ 6. ไม่สามารถให้ความสนใจอ่านได้จนจบ 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษ	ระดับของปัญหา				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านการเขียน					
1. ไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ในชีวิตประจำวัน 2. ไม่สามารถเลือกประเด็น/เนื้อหาเพื่อเขียนได้ 3. มีปัญหาเรื่องคำศัพท์และสำนวน 4. มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ 5. มีปัญหาเรื่องการจัดลำดับ 6. ไม่สามารถเขียนให้จบประโยคได้ 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม
 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ตามความเป็นจริง

หัวข้อ	ระดับของความต้องการ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านการฟัง					
1. การฟังสนทนาแบบตัวต่อตัว 2. การฟังสนทนาภาษาอังกฤษผ่านโทรศัพท์ 3. การฟังข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น					

หัวข้อ	ระดับของความถี่				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
4. การฟังการประชุมหรือการนำเสนอ 5. การฟังคำบรรยาย คำอธิบาย การอบรม 6. การฟังเพลง ภาพยนตร์ ข่าว หรือสื่ออื่นๆ 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านการพูด					
1. การพูดคุย ตอบโต้สนทนาแบบตัวต่อตัว 2. การพูดคุย ตอบโต้สนทนาทางโทรศัพท์ 3. การเสนอแนะ ให้ความคิดเห็น 4. การพูดเจรจาต่อรอง 5. การพูดนำเสนอ การพูดในที่สาธารณะชน 6. การสอบถาม หรือการให้ข้อมูล 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านการอ่าน					
1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลทั่วไปจากหนังสือ วารสาร บทความ					

หัวข้อ	ระดับของความถี่				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
2. การอ่านคู่มือการใช้งาน 3. การอ่านจดหมาย หรืออีเมลล์ 4. การอ่านเพื่อความบันเทิงจากสื่อต่าง ๆ 5. การอ่านข่าว 6. การอ่านป้ายบอกทาง สัญลักษณ์ 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านการเขียน					
1. การเขียนบทความวิชาการ 2. การเขียนอีเมลล์ หรือจดหมาย 3. การเขียนประวัติ เรซูเม่ 4. การเขียนเพื่อให้ข้อมูล กรอกแบบฟอร์ม 5. การเขียนเพื่อจดบันทึกประจำวัน ไดอารี่ 6. การเขียนเพื่อความบันเทิง 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

แบบสัมภาษณ์

ชื่อ-นามสกุล

สาขาวิชา

คณะ

1. นักศึกษามีปัญหาและอุปสรรคใดบ้างในการเรียนภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักศึกษามีความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง

.....

.....

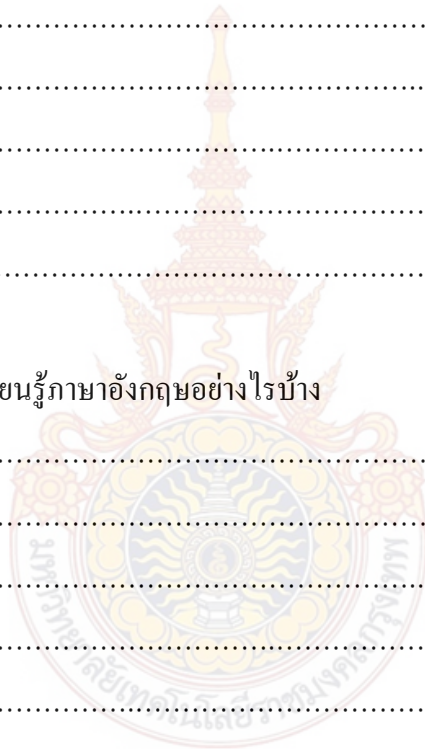
.....

.....

.....

.....

.....

ผลคะแนนสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ TOEIC

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	235	100	335
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	180	90	270
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	90	110	200
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	310	115	425
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	120	80	200
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	110	90	200
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	140	70	210
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	100	80	180
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	160	90	250
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	170	110	280
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	145	80	225
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	105	75	180
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	170	115	285
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	140	85	225
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	160	90	250
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	230	135	365
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	305	185	490
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	105	70	175
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	135	75	210
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	155	115	270
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	125	90	215
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	135	85	220
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	275	135	410
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	125	125	250
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	145	75	220
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	145	75	220
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	120	95	215
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	120	120	240
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	245	115	360
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	220	145	365
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	155	80	235
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	145	100	245
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	105	90	195
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	155	80	235
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	130	120	250
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	100	85	185
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	120	65	185
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	145	85	230
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	320	200	520
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	120	120	240

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	230	140	370
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	110	80	190
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	145	75	220
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	160	110	270
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	155	65	220
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	205	85	290
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	120	100	220
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	115	90	205
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	120	90	210
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	180	100	280
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	170	115	285
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	105	85	190
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	140	70	210
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	150	110	260
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	125	85	210
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	125	75	200
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	170	90	260
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	120	60	180
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	160	80	240
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	85	80	165
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	150	100	250
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	105	90	195
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	90	80	170
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	150	115	265
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	100	70	170
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	160	90	250
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	160	105	265
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	185	95	280
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	160	60	220
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	175	80	255
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	180	145	325
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	105	120	225
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	200	120	320
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	115	80	195
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	180	80	260
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	205	130	335
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	145	80	225
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	155	80	235
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	155	70	225
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	145	85	230
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	305	95	400
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	165	75	240

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	100	70	170
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	180	125	305
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	205	95	300
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	125	75	200
ศิลปศาสตร์	การโรงแรม	135	120	255
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	160	95	255
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	135	110	245
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	200	100	300
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	160	115	275
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	165	85	250
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	185	85	270
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	125	105	230
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	200	100	300
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	115	90	205
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	290	160	450
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	180	110	290
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	130	115	245
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	245	120	365
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	120	110	230
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	130	110	240
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	160	90	250
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	115	95	210
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	150	95	245
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	150	110	260
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	195	110	305
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	185	145	330
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	105	100	205
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	120	100	220
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	235	150	385
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	140	100	240
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	160	105	265
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	195	70	265
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	105	45	150
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	140	140	280
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	310	140	450
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	125	80	205
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	0	0	0
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	185	120	305
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	135	90	225
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	95	95	190
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	180	85	265
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	120	95	215

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	155	85	240
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	160	85	245
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	200	110	310
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	100	80	180
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	185	75	260
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	140	105	245
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	200	135	335
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	120	85	205
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	185	115	300
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	210	85	295
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	140	75	215
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	135	95	230
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	255	165	420
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	225	135	360
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	200	105	305
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	200	120	320
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	170	95	265
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	165	90	255
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	160	95	255
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	205	110	315
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	190	125	315
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	105	80	185
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	170	80	250
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	170	160	330
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	205	110	315
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	150	75	225
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	135	95	230
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	185	105	290
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	135	110	245
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	170	180	350
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	160	120	280
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	165	85	250
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	120	130	250
ศิลปศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย	110	85	195
ศิลปศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย	110	80	190
ศิลปศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย	225	105	330
ศิลปศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย	145	75	220
ศิลปศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย	125	80	205
ศิลปศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย	140	90	230
ศิลปศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย	115	115	230
ศิลปศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย	125	80	205
ศิลปศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย	140	60	200

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	375	150	525
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	125	85	210
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	205	120	325
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	120	120	240
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	150	125	275
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	105	75	180
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	100	90	190
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	110	125	235
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	160	110	270
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	230	120	350
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	115	70	185
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	120	150	270
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	215	125	340
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	230	125	355
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	190	125	315
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	105	110	215
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	155	115	270
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	100	135	235
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	205	95	300
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	145	105	250
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	245	75	320
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	110	70	180
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	145	105	250
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	180	85	265
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	145	70	215
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	115	115	230
ศิลปศาสตร์	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	215	75	290
ศิลปศาสตร์	ภาษาญี่ปุ่น	195	125	320
ศิลปศาสตร์	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	235	175	410
ศิลปศาสตร์	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	260	185	445
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	185	95	280
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	105	75	180
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	90	75	165
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	90	95	185
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	140	60	200
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	105	70	175

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	120	80	200
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	110	75	185
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	95	75	170
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	135	100	235
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	105	80	185
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	95	115	210
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	145	105	250
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	125	105	230
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	105	115	220
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	225	95	320
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	105	120	225
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	90	100	190
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	100	105	205
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	195	95	290
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	115	75	190
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	175	85	260
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เคมี	160	70	230
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีเครื่องเรือนและการออกแบบ	155	100	255
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีเครื่องเรือนและการออกแบบ	110	75	185
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีเครื่องเรือนและการออกแบบ	85	80	165
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีเครื่องเรือนและการออกแบบ	140	65	205
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีเครื่องเรือนและการออกแบบ	180	100	280
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีเครื่องเรือนและการออกแบบ	120	100	220

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์	260	180	440
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์	125	80	205
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์	175	75	250
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์	180	60	240
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	135	75	210
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	175	25	200
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	130	90	220
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	165	120	285
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	110	70	180
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	135	85	220
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	155	80	235
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	140	90	230
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	140	125	265
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	120	110	230
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	120	105	225
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	100	65	165
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	145	70	215
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	95	85	180
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	150	105	255
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	100	80	180
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	95	90	185
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีการพิมพ์	90	115	205
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศ	110	90	200

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศ	150	155	305
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศ	100	125	225
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศ	130	110	240
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศ	155	85	240
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศ	85	80	165
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศ	115	120	235
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศ	175	80	255
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการคอมพิวเตอร์	125	70	195
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการคอมพิวเตอร์	120	100	220
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการคอมพิวเตอร์	255	135	390
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการคอมพิวเตอร์	135	125	260
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการคอมพิวเตอร์	145	65	210
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการคอมพิวเตอร์	145	135	280
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการคอมพิวเตอร์	205	120	325
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการคอมพิวเตอร์	320	195	515
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการคอมพิวเตอร์	135	95	230
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการคอมพิวเตอร์	180	90	270
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการคอมพิวเตอร์	150	110	260
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการคอมพิวเตอร์	135	95	230
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	85	80	165
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	240	210	450
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	90	60	150
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	260	125	385

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	195	95	290
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	310	210	520
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	145	95	240
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	125	70	195
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	160	80	240
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	125	80	205
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	100	70	170
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	195	105	300
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	เทคโนโลยีวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	110	80	190
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	เทคโนโลยีวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	140	95	235
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	เทคโนโลยีวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	130	90	220
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	เทคโนโลยีวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	80	110	190
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	เทคโนโลยีวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	130	70	200
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	วิศวกรรมเครื่องกล	175	100	275
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	วิศวกรรมเครื่องกล	150	90	240
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	130	115	245
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	140	105	245
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	195	130	325
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมเคมี	180	95	275
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมเคมี	120	85	205
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมเคมี	130	70	200
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมเคมี	170	50	220
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมเคมี	110	80	190
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมเคมี	180	85	265
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมเคมี	180	75	255
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมเคมี	95	110	205
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมเคมี	130	105	235
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมเคมี	175	80	255
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	105	80	185
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	135	75	210
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	115	95	210
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	175	90	265
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	160	70	230
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	175	85	260
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	115	105	220

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	230	125	355
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	80	115	195
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	155	75	230
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	90	65	155
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	265	125	390
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	90	90	180
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	135	105	240
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	205	140	345
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	125	85	210
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	105	125	230
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	110	100	210
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	65	85	150
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	110	90	200
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	130	115	245
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	100	65	165
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	120	120	240
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	230	110	340
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	120	70	190
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	110	115	225
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	110	65	175
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	160	95	255
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	175	85	260
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	110	85	195
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	125	115	240
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	70	100	170
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	110	65	175
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	125	85	210
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	150	65	215

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	115	100	215
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	120	100	220
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	90	90	180
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	95	105	200
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	100	105	205
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	155	80	235
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	125	80	205
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	145	45	190
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	85	80	165
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	180	175	355
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	110	100	210
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	125	80	205
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	235	145	380
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	100	95	195
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	135	80	215
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมโยธา	100	75	175
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมการผลิต	130	105	235
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมการผลิต	165	165	330
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมการผลิต	200	95	295
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมการผลิต	130	85	215
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมการผลิต	110	70	180
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมสำรวจ	115	85	200
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมสำรวจ	135	90	225
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมสำรวจ	100	105	205
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมสำรวจ	160	75	235
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมสำรวจ	105	115	220
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมสำรวจ	90	105	195
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมสำรวจ	135	95	230
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมสำรวจ	105	70	175

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	200	95	295
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	105	75	180
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	145	90	235
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	120	105	225
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	115	90	205
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	140	75	215
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	100	110	210
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	115	105	220
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	70	60	130
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	100	80	180
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	110	75	185
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	120	90	210
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	90	80	170
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	75	90	165
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	80	90	170
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	85	80	165
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	100	60	160
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	140	105	245
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	105	80	185
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	115	65	180
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	115	75	190
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	100	80	180
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมอุตสาหการ	120	55	175
บริหารธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ	75	120	195

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
บริหารธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ	110	90	200
บริหารธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ	190	105	295
บริหารธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ	230	140	370
บริหารธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ	90	75	165
บริหารธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ	115	80	195
บริหารธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ	220	110	330
บริหารธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ	160	125	285
บริหารธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ	110	70	180
บริหารธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ	140	70	210
บริหารธุรกิจ	เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ	155	105	260
บริหารธุรกิจ	การเงิน	110	85	195
บริหารธุรกิจ	การเงิน	90	70	160
บริหารธุรกิจ	การเงิน	160	105	265
บริหารธุรกิจ	การเงิน	135	60	195
บริหารธุรกิจ	การเงิน	90	75	165
บริหารธุรกิจ	การเงิน	125	90	215
บริหารธุรกิจ	การเงิน	135	75	210
บริหารธุรกิจ	การเงิน	115	70	185
บริหารธุรกิจ	การเงิน	110	95	205
บริหารธุรกิจ	การเงิน	140	110	250
บริหารธุรกิจ	การเงิน	140	95	235
บริหารธุรกิจ	การเงิน	130	100	230
บริหารธุรกิจ	การเงิน	105	95	200
บริหารธุรกิจ	การเงิน	110	85	195
บริหารธุรกิจ	การเงิน	140	90	230
บริหารธุรกิจ	การเงิน	155	95	250
บริหารธุรกิจ	การเงิน	120	95	215
บริหารธุรกิจ	การเงิน	150	85	235
บริหารธุรกิจ	การเงิน	170	85	255
บริหารธุรกิจ	การเงิน	130	85	215
บริหารธุรกิจ	การเงิน	105	95	200
บริหารธุรกิจ	การเงิน	140	155	295
บริหารธุรกิจ	การเงิน	80	90	170
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	165	135	300

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	90	75	165
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	165	110	275
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	85	110	195
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	155	120	275
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	135	65	200
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	140	60	200
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	100	90	190
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	145	90	235
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	145	85	230
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	95	80	175
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	140	100	240
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	165	80	245
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	125	75	200
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	165	90	255
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	155	120	275
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	100	105	205
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	90	80	170
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	125	60	185
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	115	90	205
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	170	80	250
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	100	95	195
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	100	50	150
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	195	110	305
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	95	75	170
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	115	105	220
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	115	80	195
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	165	80	245
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	100	100	200
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	120	110	230
บริหารธุรกิจ	การจัดการ	180	80	260
บริหารธุรกิจ	การตลาด	120	85	205
บริหารธุรกิจ	การตลาด	110	60	170
บริหารธุรกิจ	การตลาด	115	85	200
บริหารธุรกิจ	การตลาด	125	75	200
บริหารธุรกิจ	การตลาด	145	105	250
บริหารธุรกิจ	การตลาด	140	125	265
บริหารธุรกิจ	การตลาด	155	115	270
บริหารธุรกิจ	การตลาด	145	75	220
บริหารธุรกิจ	การตลาด	130	110	240

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
บริหารธุรกิจ	การตลาด	100	95	195
บริหารธุรกิจ	การตลาด	115	75	190
บริหารธุรกิจ	การตลาด	120	75	195
บริหารธุรกิจ	การตลาด	105	90	195
บริหารธุรกิจ	การตลาด	130	85	215
บริหารธุรกิจ	การตลาด	85	120	205
บริหารธุรกิจ	การตลาด	130	85	215
บริหารธุรกิจ	การตลาด	85	120	205
บริหารธุรกิจ	การตลาด	105	80	185
บริหารธุรกิจ	การตลาด	115	110	225
บริหารธุรกิจ	การตลาด	125	75	200
บริหารธุรกิจ	การตลาด	105	70	175
บริหารธุรกิจ	การตลาด	185	120	305
บริหารธุรกิจ	การตลาด	160	110	270
บริหารธุรกิจ	การตลาด	125	80	205
บริหารธุรกิจ	การตลาด	155	85	240
บริหารธุรกิจ	การตลาด	110	80	190
บริหารธุรกิจ	การตลาด	145	155	300
บริหารธุรกิจ	การตลาด	130	80	210
บริหารธุรกิจ	การตลาด	130	110	240
บริหารธุรกิจ	การตลาด	110	85	195
บริหารธุรกิจ	การตลาด	160	175	335
บริหารธุรกิจ	การตลาด	95	70	165
บริหารธุรกิจ	การตลาด	120	110	230
บริหารธุรกิจ	การตลาด	90	85	175
บริหารธุรกิจ	การตลาด	100	100	200
บริหารธุรกิจ	การตลาด	155	80	235
บริหารธุรกิจ	การตลาด	85	60	145
บริหารธุรกิจ	การตลาด	345	270	615
บริหารธุรกิจ	การตลาด	120	85	205
บริหารธุรกิจ	การตลาด	145	130	275
บริหารธุรกิจ	การตลาด	140	75	215
บริหารธุรกิจ	การตลาด	135	115	250
บริหารธุรกิจ	การตลาด	205	110	315
บริหารธุรกิจ	การตลาด	170	100	270
บริหารธุรกิจ	การตลาด	110	85	195
บริหารธุรกิจ	การตลาด	100	135	235
บริหารธุรกิจ	การตลาด	100	115	215
บริหารธุรกิจ	การตลาด	115	70	185
บริหารธุรกิจ	การตลาด	140	80	220
บริหารธุรกิจ	การตลาด	180	125	305
บริหารธุรกิจ	การตลาด	80	75	155

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
บริหารธุรกิจ	การตลาด	130	95	225
บริหารธุรกิจ	การตลาด	135	90	225
บริหารธุรกิจ	การตลาด	175	165	340
บริหารธุรกิจ	การตลาด	115	115	230
บริหารธุรกิจ	การตลาด	405	255	660
บริหารธุรกิจ	การตลาด	185	125	310
บริหารธุรกิจ	การตลาด	125	120	245
บริหารธุรกิจ	การตลาด	145	65	210
บริหารธุรกิจ	การตลาด	135	125	260
บริหารธุรกิจ	การตลาด	170	55	225
บริหารธุรกิจ	การตลาด	180	75	255
บริหารธุรกิจ	การตลาด	140	70	210
บริหารธุรกิจ	การตลาด	130	70	200
บริหารธุรกิจ	การตลาด	115	80	195
บริหารธุรกิจ	การตลาด	160	90	250
บริหารธุรกิจ	การตลาด	110	130	240
บริหารธุรกิจ	การตลาด	90	60	150
บริหารธุรกิจ	การตลาด	140	75	215
บริหารธุรกิจ	การตลาด	175	115	290
บริหารธุรกิจ	การตลาด	125	100	225
บริหารธุรกิจ	การตลาด	115	70	185
บริหารธุรกิจ	การตลาด	110	90	200
บริหารธุรกิจ	การตลาด	115	70	185
บริหารธุรกิจ	การตลาด	160	115	275
บริหารธุรกิจ	การตลาด	115	95	210
บริหารธุรกิจ	การตลาด	165	80	245
บริหารธุรกิจ	การตลาด	85	80	165
บริหารธุรกิจ	การตลาด	160	105	265
บริหารธุรกิจ	การตลาด	175	120	295
บริหารธุรกิจ	การตลาด	105	40	145
บริหารธุรกิจ	การตลาด	140	75	215
บริหารธุรกิจ	การตลาด	165	80	245
บริหารธุรกิจ	การตลาด	100	80	180
บริหารธุรกิจ	การตลาด	90	75	165

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
บริหารธุรกิจ	การตลาด	215	115	330
บริหารธุรกิจ	การตลาด	95	80	175
บริหารธุรกิจ	การบัญชี	170	100	270
บริหารธุรกิจ	การบัญชี	115	135	250
บริหารธุรกิจ	การบัญชี	240	130	370
บริหารธุรกิจ	การบัญชี	120	120	240
บริหารธุรกิจ	การบัญชี	140	105	245
บริหารธุรกิจ	การบัญชี	160	115	275
บริหารธุรกิจ	การประเมินราคาทรัพย์สิน	195	105	300
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	230	145	375
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	160	130	290
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	165	150	315
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	155	105	260
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	140	140	280
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	130	130	260
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	430	360	790
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	130	80	210
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	150	155	305
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	135	110	245
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	110	110	220
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	200	140	340
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	400	225	625
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	130	110	240
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	170	130	300
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	110	90	200
บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	115	140	255

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	155	90	245
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	100	80	180
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	125	75	200
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	150	85	235
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	95	65	160
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	95	115	210
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	160	85	245
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	95	105	200
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	145	80	225
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	120	80	200
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	95	80	175
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	90	110	200
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	130	70	200
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	95	70	165
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	120	80	200
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	100	90	190
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	115	70	185
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	80	100	180
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	160	95	255
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	105	75	180
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	155	80	235
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	175	80	255
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	140	115	255

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	110	60	170
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	85	95	180
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	185	85	270
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	145	130	275
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	110	70	180
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	155	85	240
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	105	105	210
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	235	125	360
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	120	80	200
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	105	70	175
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	120	75	195
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	การออกแบบแฟชั่น	155	80	235
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	135	105	240
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	120	70	190
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	115	125	240
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	125	70	195
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	135	75	210
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	115	80	195
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	115	75	190
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	155	50	205
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	120	115	235
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	140	85	225
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	170	75	245

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	120	95	215
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	95	75	170
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	100	100	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	150	70	220
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	100	105	205
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	110	80	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	100	45	145
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	125	75	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	125	95	220
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	85	80	165
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	85	105	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	115	105	220
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	120	80	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	115	80	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	130	70	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	125	90	215
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	100	60	160
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	105	70	175
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	95	115	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	100	65	165
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	95	105	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	85	80	165
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	95	75	170

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	125	110	235
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	130	60	190
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	100	65	165
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	120	60	180
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	115	70	185
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	190	65	255
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	135	80	215
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	115	80	195
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	80	95	175
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	100	160	260
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	110	80	190
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	145	65	210
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	160	75	235
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	145	85	230
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	125	90	215
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	120	75	195
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	80	110	190
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	120	80	200
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	120	110	230
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	125	55	180
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	155	105	260
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	180	100	280
เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	110	125	235

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	120	80	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	135	95	230
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	120	80	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	140	75	215
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	135	75	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	125	60	185
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	125	110	235
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	120	75	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	150	90	240
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	95	90	185
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	125	85	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	150	80	230
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	105	75	180
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	125	70	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	110	80	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	110	120	230
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	140	95	235
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	85	90	175
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	165	170	335
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	90	90	180
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	125	75	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	110	90	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	140	90	230

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	115	75	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	105	90	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	145	90	235
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	205	125	330
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	125	75	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	110	80	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	110	120	230
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	140	110	250
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	180	140	320
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	130	90	220
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	150	90	240
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	115	115	230
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	155	120	275
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	145	110	255
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	120	155	275
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	110	85	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	90	70	160
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	75	70	145
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	95	130	225
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	155	90	245
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	130	60	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	110	50	160
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	120	80	200

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	120	75	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	125	70	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	110	125	235
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	120	95	215
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	150	65	215
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	120	105	225
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	100	85	185
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	140	80	220
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	110	90	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	150	115	265
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	100	90	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	145	90	235
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	115	80	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	160	115	275
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	150	90	240
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	190	120	310
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	115	90	205
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	115	155	270
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	125	70	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	135	70	205
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	110	95	205
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	200	105	305
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	190	110	300

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	80	75	155
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	150	135	285
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	100	90	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	100	110	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	185	90	275
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	215	80	295
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	115	95	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	120	75	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ธุรกิจอาหาร	145	65	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	165	95	260
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	140	95	235
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	210	85	295
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	190	115	305
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	115	120	235
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	90	100	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	110	55	165
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	190	135	325
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	120	95	215
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	130	60	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	200	70	270
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	165	65	230
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	125	75	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	110	75	185

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	145	120	265
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	80	185
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	115	220
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	70	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	175	90	265
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	80	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	100	90	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	100	75	175
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	200	105	305
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	160	75	235
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	145	80	225
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	185	85	270
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	175	85	260
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	85	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	85	205
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	90	80	170
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	110	230
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	145	100	245
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	145	70	215
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	130	80	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	90	55	145
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	115	90	205
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	135	85	220

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	90	80	170
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	175	90	265
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	135	85	220
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	125	125	250
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	155	70	225
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	115	55	170
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	165	80	245
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	95	205
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	200	80	280
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	145	115	260
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	175	65	240
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	75	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	125	110	235
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	115	90	205
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	230	200	430
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	155	110	265
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	95	215
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	210	100	310
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	215	65	280
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	135	90	225
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	175	80	255
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	85	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	200	105	305

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	210	115	325
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	115	50	165
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	195	150	345
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	140	85	225
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	175	125	300
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	220	105	325
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	90	110	200
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	170	65	235
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	210	80	290
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	130	75	205
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	145	95	240
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	300	190	490
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	100	130	230
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	130	100	230
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	140	85	225
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	90	125	215
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	125	100	225
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	125	80	205
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	95	65	160
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	135	100	235
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	140	90	230
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	115	140	255
เทคโนโลยีศึกษาศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	140	85	225

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	180	95	275
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	95	130	225
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	115	80	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	175	80	255
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	115	70	185
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	150	95	245
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	100	75	175
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	75	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	70	175
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	160	265
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	95	105	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	175	135	310
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	85	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	80	185
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	225	125	350
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	160	135	295
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	135	90	225
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	65	175
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	80	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	60	180
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	100	80	180
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	170	65	235
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	100	165	265

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	235	165	400
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	80	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	105	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	170	90	260
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	185	75	260
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	130	100	230
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	100	80	180
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	75	180
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	160	80	240
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	100	110	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	180	95	275
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	155	90	245
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	100	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	90	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	90	85	175
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	180	90	270
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	90	120	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	130	105	235
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	75	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	145	75	220
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	200	110	310
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	80	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	90	210

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	115	90	205
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	100	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	145	255
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	95	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	145	70	215
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	75	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	135	80	215
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	135	90	225
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	145	65	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	100	105	205
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	90	195
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	135	65	200
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	70	180
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	80	100	180
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	65	170
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	85	90	175
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	75	95	170
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	95	215
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	80	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	70	190
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	70	175
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	75	80	155
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	135	125	260

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	50	170
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	185	75	260
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	100	80	180
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	320	260	580
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	100	75	175
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	80	185
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	95	215
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	115	95	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	160	85	245
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	90	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	110	55	165
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	75	75	150
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	120	105	225
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	150	95	245
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	115	90	205
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	90	95	185
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	85	80	165
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	105	105	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	135	75	210
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	85	85	170
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	125	120	245
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	135	95	230
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	100	110	210

คณะ	สาขา	การฟัง	การอ่าน	รวม
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	155	85	240
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	110	65	175
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	100	65	165
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	170	75	245
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	145	90	235
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	70	75	145
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	140	75	215
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	170	110	280
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	100	80	180
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	180	95	275
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	75	100	175
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	100	65	165
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	100	65	165
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมสิ่งทอ	130	90	220
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมสิ่งทอ	160	110	270
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมสิ่งทอ	155	75	230
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมสิ่งทอ	80	75	155
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมสิ่งทอ	75	110	185
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมสิ่งทอ	160	110	270
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมสิ่งทอ	95	90	185
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมสิ่งทอ	135	80	215
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมสิ่งทอ	85	125	210
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมสิ่งทอ	100	90	190
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมสิ่งทอ	180	90	270
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมสิ่งทอ	110	135	245
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	วิศวกรรมสิ่งทอ	170	120	290
		137	95	232